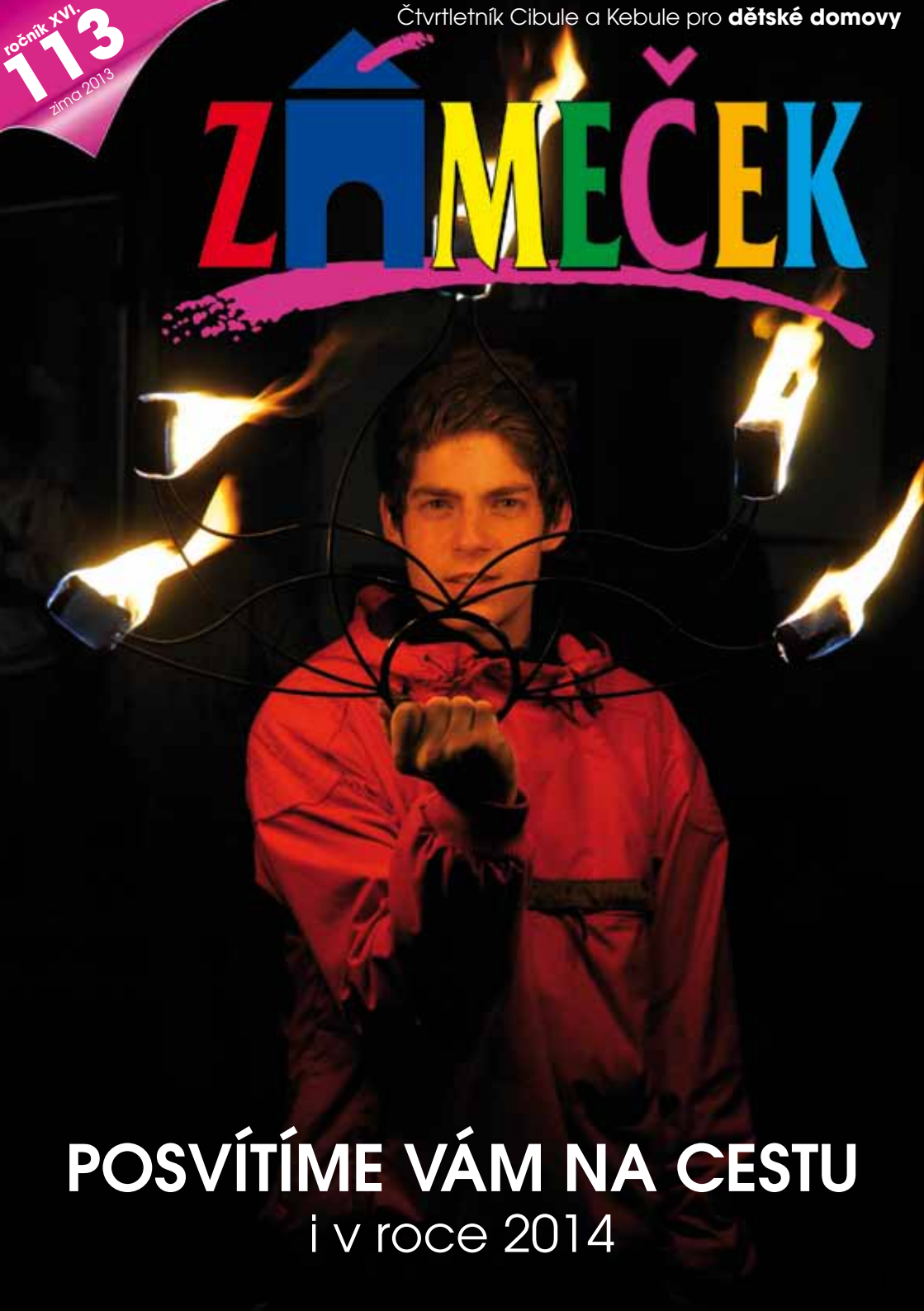

ročník XVI.
113
zima 2013

Čtvrtletník Cibule a Kebule pro **dětské domovy**

ZÁMEČEK

A young man with dark hair, wearing a red jacket, is the central figure. He is holding a wireframe umbrella that is open. Several lit candles are attached to the spokes of the umbrella, creating a warm, glowing effect against the dark background. The man is looking directly at the camera with a neutral expression. The overall mood is contemplative and artistic.

POSVÍTÍME VÁM NA CESTU
i v roce 2014

Máte, co jste chtěli!

Skoro polovina z vás si vybírá své vánoční dárky několik týdnů před Štědrým dnem. Takže když jdete ke stromečku, už dobře víte, co vám Ježíšek přinesl. Vyplynulo to z ankety, kterou jsme zorganizovali v několika domovech. Žádná nervozita, žádné napětí, žádné překvapení. Máte, co jste chtěli!

Možná je to pro vás dobře, mít své jisté. Ale: nemělo by to být v domově stejné jako v rodině? Ve většině rodin děti netuší, co pod stromečkem najdou. Jasně, něco rodičům naznačí, něco napíšu do dopisu Ježíškovi. Ale stejně je to vždycky drama až do poslední minuty...

Ale pojďme dál od Vánoc – těch je všude plno, v rádiích i v obchodcích. Chci vás upozornit na pár článků, které v Zámečku najdete. Třeba na rozhovor s Pavlem Sysalou, který si prošel dvěma domovy a třemi pěstounskými rodinami. Přečtěte si, jak to s odstupem let hodnotí.

Dozvěděli jsme se, že se bude brzy zavírat několik děčáků. Už v roce 2014. Víte o tom? Nás v redakci zajímá, co bude s dětmi z těch zrušených domovů. Přemístí je tam, kde bude zrovna místo, jako nějaké zboží? Zatím se nám to nepodařilo zjistit, ale budeme po tom usilovně pátrat a ptát se všech zodpovědných lidí. Další podrobnosti zveřejníme v prvním čísle roku 2014.

Přejeme vám, ať si do té doby vše užijete – pohodové Vánoce, veselého Silvestra i vstup do nového roku plný předsevzetí. My slibujeme, že budeme i v roce 2014 stát po vašem boku.

Flík

Fotka na titulní straně

Na titulní fotce Lukáše Kotlára je Vašek Kobes (21), dřívější zpravodaj Zámečku, který vyrostl v DD Pyšely. Teď studuje v Praze vyšší odbornou školu Ceduk.

Zapalme svíčku za Nelsona Mandelu

Ve stejný den, kdy do vašich domovů přišel Mikuláš – tedy 5. prosince – zemřel Nelson Mandela. Většině z vás asi to jméno nic neříká, ale měli byste si ho dobře zapamatovat.

Nelson Mandela byl černoch, který žil v Jihoafrické republice. Tuto zem už hodně dávno ovládli běloši, kteří z černochů udělali své sluhý. Říkalo se tomu apartheid. Mandelovi se to nelíbilo a začal za práva černochů bojovat. Když to nešlo po dobrém, zorganizoval ozbrojené povstání. Běloši ho zatklí a zavřeli do vězení – na 27 let!

Lidé na celém světě usilovali o jeho propuštění. Nejen politici, ale i zpěváci, například slavná kapela U2, která zorganizovala koncert na slavném anglickém fotbalovém stadionu Wembley.

Nakonec Mandelu opravdu propustili. Měl 72 let, ale neopustil svůj sen o rovnosti všech lidí, bez ohledu na barvu kůže. Čtyři roky po propuštění se stal prvním jihoafrickým prezidentem tmavé pleti.

Svou zemi se snažil sjednotit a usiloval o přátelství černochů a bělochů. Mnohé se mu povedlo, taky díky tomu, že dokázal odpouštět. Sprátelil se například s žalobcem, který ho dostal do vězení.

Nelson Mandela by měl být vzorem každého z nás. Ředitelů, tet a strejdů i dětí. Všichni každý den bojujeme s předsudky, že děti z domova nebo Romové jsou horší než ti ostatní. Dobře víte, že to tak není, ale zvitčíte jen tehdy, když to řeknete nahlas. Možná se díky tomu sníží rozpočet domova od krajského úřadu nebo sponzorů, možná dostanete pár ran od svých spolužáků. Ale s 27 lety strávenými ve vězení se to nedá srovnat.

Až za pár dní půjdete k vánočnímu stromečku, nezapomeňte zapálit jednu svíčku – nebo třeba prskavku – za Nelsona Mandelu. Je to fakt důležité!

Vladislav Sobol
předseda redakční rady Zámečku

Od ledna vyšší kapesné!

Máme pro vás jednu dobrou a jednu špatnou zprávu. Dobrá: Vláda dala všem dětem z DD a VÚ hezký vánoční dárek. Nařídila, aby se od ledna 2014 zvýšilo kapesné, peníze na dárky i částky vyplácené při odchodu do života.

Kapesné:

do 6 let: 40 – 60 Kč (dosud nejvíce 45)
od 6 do 10 let: 120 – 180 Kč (dosud nejvíce 120)
od 10 do 15 let: 200 – 300 Kč (dosud nejvíce 210)
nad 15 let: 450 Kč (dosud nejvíce 300)

Dary (celkově za rok)

do 6 let max. 1740 Kč
od 6 do 15 let max. 2140 Kč
nad 15 let max. 2450 Kč

Příspěvek při odchodu z DD až 25.000 Kč

Tolik dobrá zpráva. A ta špatná? Peníze, které budou na toto navýšení potřeba, domovům vláda nedá. Zároveň totiž zvýšila příspěvky, které za vás mají domovům platit rodiče. A jak asi víte, většina z nich to nedělá. Proto si ředitelé už teď lámou hlavu, kde peníze na kapesné vezmou. Jíst se musí, topit a svítit taky. Takže se bude šetřit třeba na společných výletech...

red

Vteřina poté má nový web

Parta mladých lidí, kteří vyrostli v domovech a říkají si Vteřina poté, má nové internetové stránky. Mohly by vás zajímat – najdete na nich... Ale proč to popisovat, podívat se můžete sami. Třeba i proto, že je na nich zajímavá soutěž.

00.00.01
vteřina poté

Soutěž

Ať jsi mrňous nebo teenager, pojď s námi soutěžit.

Jak na to?

Stačí mrknout na www.vterinapote.cz do sekce Tvůj hlas – Soutěž, odpovědět otázky (u každé jsou 3 možnosti) a doufat, že si Štěstěna sedne právě na tebe.

A kdyby i ne, pořád máš šanci být zařazen do slosování o zajímavé ceny, pokud vyplníš Anketu a napíšeš Tvůj příběh.

www.vterinapote.cz

Co najdete v Zámečku ?

7-11

Vánoce a Silvestr

Ve velké vánoční anketě jsme zjišťovali, co si přejete od Ježíška, jaký je váš názor na besídky a jak prožijete Silvestra.

12-15

DD CUP 2013

Reportáž o nečekaném (nebo očekávaném?) vítězství DD Čeladná v letošním ročníku DD CUPu.

17-19

Se Slavatou v Itálii

Rozhovor s Tomášem Slavatou o letošním ročníku Albert Triathlon Tour i o soustředění nejlepších závodníků v Itálii.

28-31

Děcák x pěstouni

Pavel prožil své dětství ve dvou dětských domovech a třech pěstounských rodinách. Jak na vše po letech vzpomíná?

32-37

Návštěva v Obořišti

Redaktoři Miloš a Franta se vydali na Návštěvní den do VÚ Obořiště. Co všechno tam zažili a jaký z toho měli pocit?

40-41

První závody

Denis z chebského domova vyrazil na svůj první cyklokrosový závod – a rovnou do Německa. Jak se mu dařilo?

42-43

Králíky: Krákokros

V DDŠ Králíky uspořádali další ročník stále populárnějšího závodu Drápalíkův Krákokros. Co to vlastně je?

68

Schody do života

Společnost První chodská staví nejen střechy, ale i schody. Schody do života pro kluky z DD, kteří chtějí něco dokázat.

70

Open Gate

V gymnáziu Open Gate, kde studuje i několik dětí z DD z celé republiky, chystají Dny otevřených dveří. Přijďte se podívat!

Zámeček podporují

MŠMT ČR

Nadace Terezy Maxové dětem

Nadace ČEZ

The Kellner Family Foundation

AGROFERT HOLDING, a.s.

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Jaroslav Šimáček, Praha

Tomáš Etzler, Peking

BXL Consulting, s.r.o.

Ján Lučan, Praha

FK Šardice, a.s.

Respekt Publishing, a.s.

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

Děkujeme

Nadace Terezy Maxové dětem

The Kellner
Family
Foundation

Zámeček

Vydává občanské sdružení Duha Zámeček pro všechny
dětské domovy v České republice

Cena: pro DD zdarma
Adresa redakce: Zámeček - Vladislav Sobol
Střední 6, 736 01 Havířov
725 595 417, 596 884 052
redakce@zamecek.net

Šéfredaktorka: **Veronika Vargová** - 732 367 706
veronika.vargova@zamecek.net
Zástupce: **Lukáš Kotlár**
lukas.kotlar@zamecek.net

Šéfreportér: **Gracián Svačina**
gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: **Ondřej Polák** - Helmut
ondrej.polak@zamecek.net

Pravá ruka: **Ivana Sobolová**
ivana.sobolova@zamecek.net

Grafika: **Dalibor Antonín**
dalibor.antonin@zamecek.net

Redaktoři: **Miloš Nguyen**
milos.nguyen@zamecek.net
Aleš Dvořák
alesdv@seznam.cz

Šéfredaktor webu: **František Berger**
frantisek.berger@zamecek.net

Šéft redakční rady: **Vladislav Sobol - Flik**
vladislav.sobol@zamecek.net

Redakční rada: **Aleš Bureš** (DDŠ Býchory)
Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)
Vladimír Bystrov (Bison&Rose)
Nad'a Dittmannová (Spolu dětem)
Nora Fridrichová (Česká televize)
Roman Hruza (RHA Agency)
Jan Klusáček (Cyberfox)
Martin Komárek (MF Dnes)
Radim Koreš (DD Písek)
Ivan Lamper (Respekt)
Martin Lánský
Vlastimil Mrva (Znojensko)
Václav Senjuk (R MEDIA)
Terezie Sverdlínová
(Nadace T. Maxové dětem)

Dětská redakce: **Sandra Pikartová** DD Mašřov
sandrapikartova@seznam.cz
František Miker DD Mikulov
mikerf@seznam.cz

Do čísla přispěli: **Albín Balát** DD Staňkov
dětská redakce DD Hora Svaté Kateřiny
Alex Chludilová dříve DD Polička
Pavel Sysala dříve DD Brušperk
Aneta Maléřová DD Fulnek
Denis DD Cheb
Sandra Homolková DD Senožaty
Lucka & Diana DD Velké Hraletice
děti a tety DD Tuchlov
děti a tety DD Volyně
Markéta Macurová DD Čeladná

+ tety, strejdové a další autoři

Naše první Vánoce

V domově jsme jediné maminky a máme každá svého malého miláčka. Já mám Aleška, který bude mít v lednu jeden rok, a Lucka malého Peťříka, ten má 6 měsíců. Letos to bude poprvé, co budou slavit Vánoce, a ještě k tomu na domově.

Protože náš domov je na zámku, tak bychom chtěly pro naše malé štěstíčka připravit nejhezčí Štědrý den na zámku. I když to možná ještě nebudou moc vnímat, jen světylka na stromečku a ozdoby, které se budou třpytit, ale to nevadí. Jsou to přece jejich první Vánoce, na které se všichni těšíme, i my velcí puberťáci.

Všem přejeme krásné a veselé Vánoce a šťastný Nový rok 2014.

Lucka & Diana

Velká vánoční anketa

Vánoce, dárky, besídky, Silvestr...

V každém domově probíhají tyto svátky a oslavy jinak. Nabízíme vám srovnání, jak to kde chodí, a pár zajímavých názorů. A v lednu nám můžete napsat, jak to všechno ve skutečnosti dopadlo.

Jak v domově nebo u rodičů slavíš Vánoce?

Luboš (16), VÚ Obořiště:

- Vánoce budu trávit u nás v ústavu a myslím, že proběhnou jako vždycky. Budeme mít štědrovečerní tabuli a strávíme spolu pěkné chvíle. Doufám, že zase půjdeme někam na výlet.

z DD Unhošť:

- Vánoce slavíme tím, že od rána nic nejíme, abychom viděli zlaté prasátko. Zdobíme stromeček, připravujeme vánoční tabuli, koukáme na pohádky, zpíváme koledy a povídáme si. Čekáme na Ježíška a těšíme se na dárky a večeři. Hodně dětí odjíždí domů nebo k příbuzným.

Sabina (17), DD Volyně:

- Vánoce trávím doma u rodičů se sourozenci.

z DD Praha – Dolní Počernice:

- Vánoce slavím u babičky, ozdobíme stromeček, uděláme řízky, bramborový salát a slavíme.

František Berger (21), DD Olomouc:

- Přímě Štědrý den jsem v dětském domově nikdy nezažil, ovšem už několik let se účastním předčasných vánočních oslav, které jsou určeny převážně dětem, které na Vánoce DD opouští. Sváteční večeři doprovází vystoupení domovské kapely, proslov ředitele a dalších zaměstnanců domova. Naladí to v nás po roce opět tu správnou vánoční atmosféru, což je příjemné. Po tomto programu se přemístíme do budovy dětského domova, kde si zazpíváme koledy a rozdáme dárky.

Lukáš Kotlár (17), DD Uherský Ostroh:

- Své poslední Vánoce jsem trávil s dětmi z dětských domovů jako vedoucí na Myšinci nedaleko Ostravy, kde pravidelně přijíždí děti z 5 dětských domovů. Vánoční pobyt plný her a skvělé vánoční atmosféry. Štědrý den jsme měli třikrát! Jednou jako v minulosti, podruhé v přítomnosti a pak jsme se přenesli i do budoucnosti. Už se těším na letošní Duhové Vánoce.

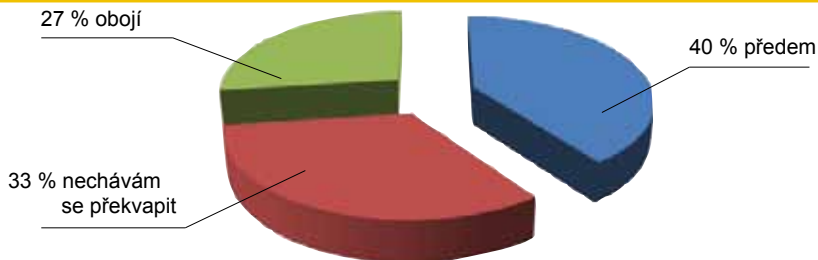

Vzpomínka

Lucie Bilinská (28), v DD vyrůstala 6 let:

- Pro mě to bylo dost smutné, popravdě na to ráda nevzpomínám. Výhodou bylo, že jsme měli 2x štědrý den, jednou všichni (se všemi dětmi v dětském domově) a potom společně s dětmi, které si na Vánoce rodina ani přátelé nevzali k sobě.

Vybíráš si dárky předem, nebo se necháváš překvapit, co ti Ježíšek nadělí?

z DD Praha – Dolní Počernice:

- Vybírám si, nebo si nechávám dát peníze a koupím si dárky potom.

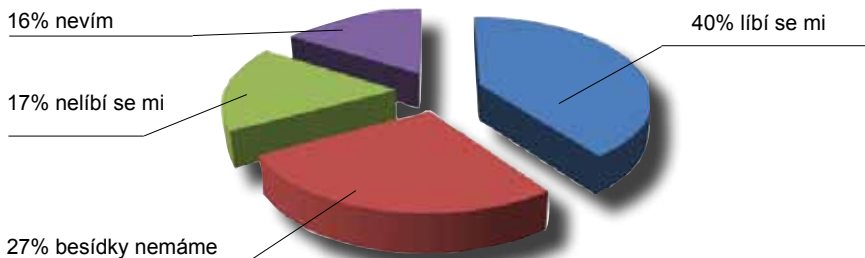
Lucie (16), DD Volyně:

- Dárky si vybírám sama, sem tam dostanu i nějaký to překvapení.

František Berger (21), DD Olomouc:

- S dárky jsem byl zatím vždy spokojený. Díky štědrým sponzorům dostávám nejen to, co si přeji, ale překvapí mě i něco navíc.

Co si myslíš o vánočních besídkách?

z DD Tuchlov:

- Poznám, co umějí ostatní, co umím já, ale hlavně, že jsme celý domov pohromadě.
- Besídky se mi nelíbí, bývá tam moc lidí.

Sabina (17), DD Volyně:

- Když jsem byla malá, tak mě bavily, teď už ne.

Mario (17), DD Volyně:

- Nerad vystupuji na besídkách.

Lucie (8), DD Volyně:

- Mě se líbí na besídce zpívání a tancování. Jednou bych chtěla vystupovat s tancem.

z anonymního DD:

- Besídky máme jenom ve škole. Moc mě to nebaví.

Co si přeješ pod stromeček.

Myslíš, že se ti to splní?

Lucie (16), DD Volyně:

Přeju si toho spoustu, ale všechno se mi asi nesplní. Hlavní je být s rodinou v klidu a míru.

z DD Tuchlov:

- Přála jsem si povlečení a určitě se mi to splní.

z DD Praha – Dolní Počernice:

- Přeji si být doma, nesplní se mi to.

z DD Tuchlov:

- Přeji si koloběžku a florbalu. Ano, doufám, že se mi to splní.

Lukáš Kotlár (17), DD Uherský Ostroh:

- Letos si přeji od sponzora velký batoh – krosnu. Minule mi přinesl ježíšek spacák ☐ . Dále si přeji kosmetiku a bezdrátovou myš. Věřím, že to vyjde.

Jarin (13), DD Volyně:

- Playstation 2. Myslím, že se mi to nesplní.

z DD Praha – Dolní Počernice:

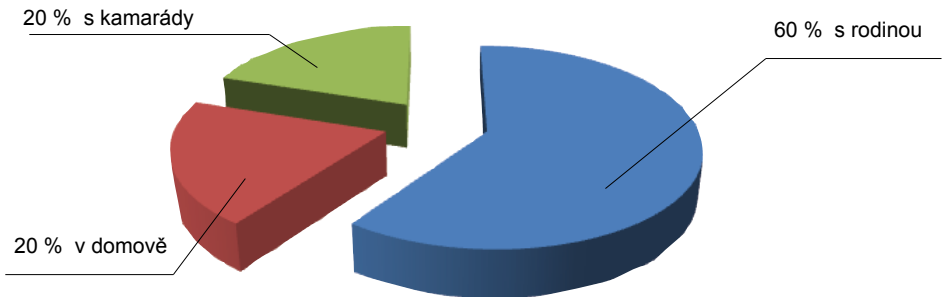
- Přeju si notebook, ale nesplní se mi to, protože rodina na tom není finančně dobře a jiné věci nepotřebuji.

Patrik (15), DD Volyně:

- Přeji si kosmetiku Bruno Banani, foťák, teplákovou soupravu a krásnou dívku. Krásná dívka by byla tím nejhezčím dárkem.

Jak obvykle trávíš Silvestra?

S kým a kde?

Patrik (15), DD Volyně:

- Silvestra trávím se svojí rodinou a kamarády. Jdeme se podívat na romskou zábavu, kde se bavíme, děláme srandy a tancujeme.

z DD Praha – Dolní Počernice:

- S babičkou, dědou a bratrem na Vysočině. Koupíme pyrotechniku a bavíme se. Potom si dáme nějaké to šampaňské a pak hrají na PC.

z DD Tuchlov:

- Silvestra slavím v domově, s dětmi, které tady zůstanou a nepojedou domů.

To bylo těsné. Čeladná ovládla

Je poslední listopadový den. Někde ze stromů opadá zbytek listů, jinde už milovníci sněhu sáňkují, lyžují a staví sněhuláky. To nejdůležitější z našeho pohledu se však odehrává v pražském Divadle Broadway. Třicet osm dětských domovů míří na vyhlášení výsledků DD CUP 2013.

Několikrát se rozezvucí divadelní gong, začíná muzikálové představení Casanova. Přes dvě hodiny herci baví narvané hlediště svými písničkami a scénkami. Na konci je vyprovází zasloužený, dlouhotrvající aplaus a jásot. Není nad to zpříjemnit si pochmurné podzimní odpoledne kulturním zážitkem. Většina diváků odchází, v sále zůstávají desítky domovských dětí v doprovodu svých tet a strejdů. Kulisy na pódiu nahradily poháry a ceny

pro účastníky DD CUPu. Mikrofonu se ujmou pořadatelé této celoroční sportovní akce Martin Lněnička a Michaela Veselá. Marián Vojtko společně s rockerem Josefem Vojtkem a dalšími hosty začínají předávat ceny. Nejprve je oceněna první desítka. Po vyhlášení bronzové, stříbrné a zlaté přičky přebírají malé poháry a další věcné ceny závodníci na 11. až 58. místě. Poslední společný potlesk vyprovází oceněné na cestu zpět do jejich domovů.

A výsledky? Třetí místo obsadil DD Horní Slavkov, na druhém místě skončili závodníci z dětského domova v Nové Vsi u Choťeboře, které od zlata dělil pouhý jeden bod. Zlaté medaile a putovní pohár letos vybojoval Dětský domov Čeladná.

František Berger

DD CUP o jediný bod!

Výsledky DD CUPu 2013:

1. Čeladná
2. Nová Ves u Chotěboře
3. Horní Slavkov
4. Sedlec
5. Dlažkovice
6. Dubá-Deštná
7. Pyšely
8. Býchory
9. Kašperské Hory
10. Lipová u Šluknova

Vítězové DD CUPu

2007	Horní Slavkov
2008	Horní Slavkov
2009	Dolní Lánov
2010	Pyšely
2011	Pyšely
2012	Nová Ves u Chotěboře
2013	Čeladná

Naše cesta za vítězstvím

Počítačová generace! Přesně takhle bych nás děti 21. století charakterizovala, avšak ne všichni rodiče jsou pro, aby jejich dítě trávil hodiny nad počítačovou technikou, a neustále se snaží vyvinout u svých ratoletší lásku k pohybu. Stejně tak tomu je i u nás, v domově z malebné beskydské obce Čeladná. Vychovatelé se zde řídí heslem: „Ve zdravém těle, zdravý duch“, a proto nás často přihlašují na nejrůznější sportovní klání. Jedním z nich je DD CUP.

Vysoká laťka

Letos se konal jubilejní 10. ročník, náš domov se zapojil již pošesté. Brány letošního ročníku otevíral lednový turnaj ve stolním tenise, na nějž byli vysláni 4 zástupci domova v doprovodu strejdy, který se ujal role trenéra a pravidelnou přípravou nás dovedl ke krásnému čtvrtému místu. Jakožto mistři ping pongu jsme nasadili vysokou laťku. Nastalo jaro, Čeladenská krajina se oblékla do pestrobarevného kroje a my se připravovali na běžeckou soutěž. Počernický zámecký park se druhý květnový víkend proměnil v závodní dráhu a v čele s Terezkou, naší nejlepší běžkyní, jsme si doběhli pro první místo, čímž jsme domov v průběžném pořadí posunuli na druhou příčku.

Po fotbale třetí

V červnu jsme vyměnily tretry za kopačky a štulpny a bojovali dál. Myslím si, že i jako fotbalisté jsme obstáli parádně a získali ceny za čtrnácté místo. Sice jsme nestáli na bedně, ale v průběžném pořadí jsme se drželi v popředí, na bronzovém místě. Po prázdninách přišla na řadu plážová přehazovaná. Po celodenním

odrovnávání soupeřů jsme se probbojovali až do finále, kde jsme podlehlí dětem z DD Nymburk, a na krku se nám houpala zasloužená stříbrná medaile. A druhí jsme byli nejen v přehazované, ale i v celkovém žebříčku.

Drama na kolech

Za necelý měsíc v chladném podzimním počasí finišoval letošní ročník cyklistickými závody. Po dni plném dramatických okamžiků už organizátoři měli jasno nejen v tom, kdo vyhrál tento díl, ale i v tom, kdo ovládl celý DD CUP pro rok 2013. A světe div se, my jsme to nakonec celé vyhráli a porazili tak loňské vítěze z Nové Vsi u Chotěboře, kteří od počátku vládli prvnímu místu.

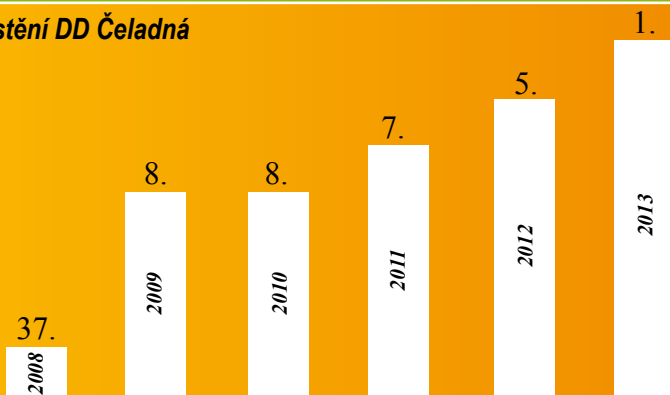
Cesta pro medaile

Poslední listopadovou sobotu jsme naskákali do auta a vydali se vstříc 400 km dlouhé cestě do pražského divadla Broadway na slavnostní vyhlášení. Poprvé jsme v celkovém pořadí skončili na stupni vítězů a odvezli si nejen spoustu nezapomenutelných zážitků, ale také obrovský putovní pohár. Říká se, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, avšak i přesto jsme si svých pět minut slávy vychutnali plnými doušky. Je to krásný pocit stát na podiu a přebírat ceny z rukou hvězd.

Chtěla bych poděkovat organizátorům za čas, který této smysluplné akci věnují, sponzorům za krásné ceny a hlavně všem pracovníkům našeho zařízení, kteří nás doprovázeli na naší cestě za vítězstvím.

Markéta Macurová

Vývoj umístění DD Čeladná

Čeladná o největších soupeřích z Nové Vsi u Chotěboře: **Nikdy se nevzdávají!**

DD Čeladná je „na koni“. Letos dvakrát vyhrál dva samostatné závody a na vítězné vlně pokračoval až do samotného finále. Z divadla Broadway si kluci a holky odnesli putovní pohár DD CUP. Zeptali jsme se Terezy Bencové (14), jak to vidí jejich tým.

Už vám gratulovali z jiných domovů?

Přálo nám hodně dětí. Asi jsme si to zasloužili. Občas jsem měla pocit, že se nám někdo vysmívá za zády, ale vůbec jsem to neřešila.

Jak chutná vítězství?

Bylo to velké překvapení, ale začalo to vlastně už v květnu. Po našem vítězství v atletice jsme doufali, že to můžeme dotáhnout do konce. A stalo se.

Jsi s atletikou spokojená?

Líbí se mi, ale ještě bych přivítala profesionálnější zázemí. Běhání v parku je něco úplně jiného.

Pak přišel úspěch na cyklistice...

Ano, to jsme taky moc prožívali. Začali jsme si víc věřit.

Co říkáš na druhou Novou ves u Chotěboře?

Uznávám, že jsou opravdu dobří. Byl to skvělý soupeř. Nikdy se nevzdávají.

Čeladná vždycky patřila k nejlepším, co děláte jinak?

Zajímavá otázka. Myslím, že se atletice věnujeme profesionálně. Jsme členy atletických a jiných sportovních klubů u nás v okolí. To je možná ten důvod.

V kterém klubu působíš?

Jmenuje se Slezan Frýdek-Místek a jsem tam tři roky. Je to dobrý klub. Na Mistrovství Moravy jsem byla dokonce pátá.

Jak se ti spolupracuje s tvým bráchou Filipem?

Filip je určitě posila našeho týmu. Bez něj by to nešlo. Je buď stejně dobrý, nebo o malinko lepší než já...

Čtěla by ses atletice věnovat, až budeš velká?

To určitě. Mám ráda běh, a tak bych se viděla ve sprintu. Mám sen jednou sprintovat.

Vaše výprava přijela z dálky. Baví vás to?

Jasně, že jo! Jinak bychom sem nejezdili. Cesta je třeba někdy úmorná, ale jsme rádi za DD CUP a za to, že se vidíme s dalšími dětmi.

Miloš Nguyen

Tereza nahoře s pohárem, brácha Filip v mikině Nike.

S čerty nejsou žerty!

Jako každý rok se vydal Mikuláš se svými pomocníky z pekla i z nebe do domovů Správné pětky:

- DD Čeladná
- DD Liptál
- DD Příbor
- DD Fulnek
- DD Dubová

V některých domovech to bylo podle fotek opravdové drama. Jak to dopadlo a koho si nakonec čerti odnesli do pekla? Čtěte na www.zamecek.net.

red

Albert Triathlon Tour 2013:

Soustředění vítězů v Itálii

Od finále třetího ročníku Albert Triathlon Tour uběhly tři měsíce. Triatlonista Tomáš Slavata teď projíždí Českou republikou a pořádá besedy v dětských domovech a na základních školách. V rozhovoru pro Zámeček hodnotí uplynulý ročník ATT a přibližuje, jak probíhalo zahraniční soustředění vítězů.

Zrušený závod, solidarita a vstřícnost

Tome, tak jak hodnotíš s odstupem času Albert Triatlon Tour 2013?

Letošní rok byl pro mne nejlepším, ne z pohledu organizace, ale z pohledu lidskosti. Tento ročník se děti dokázaly vzdávat svých výher ve prospěch jiných dětí. Což je právě jedním z hlavních cílů, aby se učily solidaritě a respektu bez ohledu na společenské postavení.

Co tě letos během triatlonových závodů nejvíce potěšilo a zklamalo?

Nejvíce mne potěšila velká účast dětí a solidarita, která se nesla celou tour. Zklamalo mě to, že se stále najdou rodiče, kteří přijdou na tento závod jen s vidinou hlavní výhry kola a nebojí se zamlčet, že jejich dítě je systematicky trénované.

V průběhu triatlonové tour Českou republiku zasáhly povodně. Narušilo to nějak tvůj program?

Ano, závod v Děčíně musel být zrušen, což byla škoda.

Potkala tě na tvých triatlonových toulkách po Česku, Moravě a Slezsku nějaká kuriozita - něco, co tě překvapilo?
Hodně mě překvapila vstřícnost lidí, kteří mi chodili pomáhat, aniž by za to cokoliv chtěli.

Chystáš na příští ročník nějaké zásadní změny?

Změny určitě budou jak v pravidlech, tak v systému výher. Chci, aby se ještě více umocnila myšlenka, že opravdu v této tour může vyhrát každý, bez rozdílu svých světů a toho, zdali byl první či nikoliv.

Když porovnáš třetí ročník ATT s prvním, vnímáš nějaký rozdíl?

Vždy je tam rozdíl. Letošní rok jsem se hodně snažil, aby kancelář závodu lépe fungovala, což se mi na některých závodech nepovedlo, ale vždy je co zlepšovat a vše je o lidech.

Jsi spokojený s výkonem pomocného týmu, bez kterého by jistě tvá práce byla obtížnější?

Letošní rok jsem měl velkou podporu ze strany Radky Šimkové, která mi hodně pomohla, co se týče závodní kanceláře a její přípravy. Také moderátoři byli úžasní a vůbec lidé, kteří přišli a pomohli.

Děti vyráží za hranice

Jednou z odměn pro vítěze ATT je zahraniční soustředění v Itálii. Kdy tento nápad vznikl?

Už na počátku celé tour, a to díky kempům, které jsem dříve organizoval. Jde tady o individuální přístup a čas, který je třeba s dětmi trávit.

Proč zrovna Itálie?

Mám rád jezero Lago di Garda, takže srdcová záležitost.

Kolik dětí se s tebou v létě vydalo do zahraničí?

Celá skupina čítala 12 dětí.

Jaký byl program soustředění? Co na děti čekalo, co jste spolu zažili?

Hlavním cílem kempu bylo poznávání okolí na kolech, takže jsme často zdolávali místní kopce a pak se kochali výhledy na jezero. Také jsme hodně času trávili u bazénu, kde se odehrávaly boje, kdo koho shodí do vody. V závěru soustředění byl pohár dvou kopců, kdy jsme s dětmi v jeden den vystoupali přes 1200 metrů a zdolali Lago di Tenno a Lago di Ledro. A hlavně se to neslo ve velké pohodě.

Neměl jsi problémy přesvědčit rodiče či zákonné zástupce dětí, aby s tebou své svěřence pustili? Přece jen Itálie není za rohem a ty, i když tě znají ze závodů či besed, jsi pro ně cizí osoba.

Myslím si, že v tomto jde o naprosto běžný kemp, na který se děti posílají, a věřím, že jsem si právě získal důvěru v tom, že se o děti dokážu dobře postarat. A hlavně jsem měl s sebou skvělý tým lidí.

Co všechno je z tvé strany potřeba zařídit, aby se takové zahraniční soustředění pro děti nejen z dětských domovů mohlo uskutečnit?

Není to nic těžkého. Hlavně se musí zamluvit apartmán a připravit vozový park na cestu.

Komunikaci s Itálií měla na starost Radka, já vozový park a servis kol.

Jak je to s financemi, kdo hradí veškeré náklady? Musí si „výletníci“ něco připlácet?

Náklady na letošní rok hradila Advokátní kancelář Abbot Legal a já se podílel na pohonných hmotách.

Čeká vítěze ATT 2014 taky za odměnu pobyt v zahraničí? Chystáš se s dětmi navštívit i jiné země?

Děti určitě pojedou do zahraničí. Přemýšlím o Francii, ale to se ještě vše rozhodne na jaře.

Franta Berger

Vteřina poté

Vyrostli jsme v dětských domovech,
a nezapomněli jsme na to.
Nezapomeneme ani na Tebe!

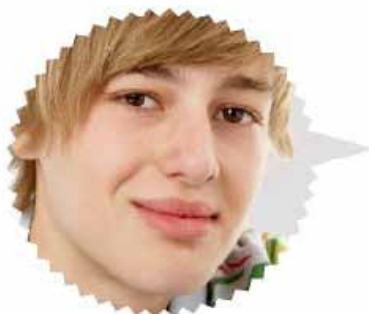

Potřebuješ poradit nebo pomoci?

Zažíváš ve svém životě příběh jako z Podivína?

Napiš nám, chceme tě vyslechnout.

**Gracián, Alex, Michal, Ondra, Iryna, Radovan, Kuba, Aťa a Dáda
jsou samé ucho.**

**Nečekej až vyrosteš, napiš
nám teď-hned**

poradna@vterinapote.cz

A už na to nebudeš sám!

www.vterinapote.cz

Nezávislá platforma pro práva dětí vyrůstajících mimo rodinu

00.00.01
vteřina poté

Jakub Štefanec:

Jděte za svými sny!

**Osoba, která vám vlije energii do žil a úsměv na tvář.
Splnil si sen a skrz hudbu rozdává dětem radost.
Nový člen Vteřiny poté.**

Jakube, vím o tobě, že pocházíš z velké rodiny. Pověď.

Ano, pocházím z poměrně velké rodiny. Čáp se u naší rodiny pěkně vyřádil, a tak mám pět bratranců, dvě sestřenice a jednoho o 12 let mladšího bratra. Rodiče mám sice rozvedené, ale vzhledem k tomu, že se rozešli v dobrém, nemělo to na mě téměř žádný vliv a viděl jsem se s tátou, kdykoliv jsem chtěl.

Vždycky jsem si přála mít doma nějaké zvíře, jak jsi na tom ty, máte doma něco „čtyřnohého“?

Než jsem se odstěhoval do Prahy kvůli škole a zaměstnání, bydlel jsem v krásném původním historickém domě v centru Kolína, kde máma se svým přítelem a bráchou žijí dodnes. Před rokem si pořídili nového člena rodiny - kočku Mazlinku. Je to úžasně empatický tvor. Máma jí hrozně rozmazuje, občas si říkám, že se ta kočka má snad lépe než já.

Chytnu se za srdce a...

Podle toho, jak pěkně mluvíš o své rodině, máš jistě svoji nejšťastnější vzpomínku.

Nejšťastnější vzpomínka? Když jsem byl ještě malé pívo, mamka zpívala v jedné zábavové kapele, kde hrál i táta na pozoun. Jelikož jsem byl již od útlého věku tlačěn do světa hudby, vzpomínám si, že jsem byl vždy nadšený, když jsem se mohl jít podívat na koncert rodičů. Již tehdy to byl možná první impuls k tomu, abych se věnoval hudbě dle vzoru svých rodičů. No a dnes mám 2 fungující kapely, skládám a hraji hudbu, která mě baví a již nyní mohu říci, že je to můj doživotní koníček. A dokud mi neuřežou ruce, budu u toho piana sedět neustále a koncertovat, kde to půjde. Vždy, když si s námi někdo na koncertě zazpívá text, který jsem napsal, donutí mě to chytnout se za srdce. To je pro mě vždy pocta, která mi dává smysl pro co žít!

němu jsem se dostal do Vteřiny poté a potkal spoustu dalších zajímavých lidí, kteří si DD prošli.

Mluvil jsi o dvou kapelách, kde hraješ. Jaké nástroje prošly tvým životem?

Jelikož hudba tvoří významnou část mého života, hraji na piano, baskytaru, klasickou kytaru, učím se na elektrickou kytaru a dva roky jsem hrál v hudebce na klarinet. Ve volném čase kromě skládání hudby a psaní textů tvořím s kamarádem blog Faktnekecam.cz, kde se s internetovými čtenáři dělíme o naše zábavné a legrační historky z našeho mládí.

Je ti 23 let, máš dvě kapely. Studuješ nebo už pracuješ?

V současné době dálkově studuji navazující magisterský obor "Marketingová komunikace" na Vysoké škole finanční a správní a zároveň

pracuji ve společnosti Seznam.cz v oblasti online marketingu. Ve svém volném čase, kterého moc nemám, jsem se stal před nedávnem členem Vteřiny poté, o které jste se mohli již dočíst v minulém vydání Zámečku.

Bez předsudků

Proč zrovna ty a Vteřina poté? Myslela jsem, že ji tvoří pouze bývalé děti, které prošly dětským domovem, ty jsi ale z klasické rodiny. Jaká je tvá úloha ve Vteřině?

Do Vteřiny poté mě zavedla (jak jinak) než opět souhra náhod. Asi před půl rokem jsem dostal nápad vytvořit projekt s mou kapelou, kdy bychom jeli jakousi "Tour po dětských domovech". Hlavním záměrem bylo to, že nechceme dětem pomáhat tím, že budeme skrze nějaké organizace přispívat penězi. Rozhodli jsme se, že dáme dětem skutečné zážitky, na které jen tak nezapomenou! Kromě toho, že bychom přijeli zahrát přímo k dětem do jejich domova, by děti

Jaký máš pohled na děti, které žijí v dětských a výchovných domovech?

Musím říci, že poté, co jsem osobně navštívil dva dětské domovy na Šumavě s Vteřinou Poté a kapelou Mimosféry, jsem absolutně změnil postoj vůči dětem z dětských domovů. Především mě nejvíce překvapilo, jakým způsobem se k sobě děti navzájem chovají. S respektem, s pochopením, starší pomáhají těm malým špuntům, hrají si s nimi a dokonce i mentálně zaostalejší jedince se snaží začlenit do kolektivu. Možná to byla jen náhoda, nebo jsem narazil zrovna na perfektní kolektiv dětí, ale byl jsem z toho nadšený. I některé fungující rodiny s dětmi by si měly vzít tyto děti za vzor!

Potkal ses již dříve s dítětem, o kterém jsi věděl, že žije v DD?

Ano, s Radkem jsem se seznámil během bakalářského studia na Vysoké škole a v životě by mě nenapadlo, že takový člověk by mohl pocházet z dětského domova a studovat vysokou školu. No a dnes s ním shodou náhod dokonce hraji ve stejné kapele. Díky

měli možnost vyzkoušet si zahrát na naše nástroje, zazpívat si s námi, zkusit s námi napsat hudební text... S tímto nápadem jsem se svěřil svému spolužákovi Radkovi (člen Vteřiny poté) ve škole na obědě a jemu se tento nápad velice líbil a představil mi Vteřinu poté. Na základě toho se Vteřina poté spojila ještě s dalšími organizacemi se stejným záměrem a neuplynul ani půlrok a tato akce se opravdu uskutečnila a myslím, že i s velice dobrými ohlasy, takže určitě plánujeme v těchto „výjezdech“ do DD pokračovat. Kromě výjezdů jsem taky zapojen do aktivit marketingu, které ve Vteřině poté vedu.

Rád bych proto skrze Vteřinu poté ukázal nejen dětem z ústavních zařízení, že ta cesta k úspěchu za branami domova není zas tak trnitá, jak se na první pohled může zdát. A to především, že mají naprosto stejnou šanci na úspěch, jako všichni ostatní. K sebeúctě, ctižádosti a sebemotivaci se musí člověk naučit každý sám bez jakéhokoliv rozdílu pleti, původu či předsudků.

Jakube, cítím z tebe sálat energii. Co kousek té energie poslat všem dětem a lidem, kteří si tento rozhovor přečtou? Určitě!

Jestli máš sny a víš, čím bys chtěl skutečně být a co pro tebe znamená štěstí, tak na nic nečekej a začni dělat něco pro to, abys toho dosáhl. Jdi si za svými sny! Je úplně jedno, kdo jsi, co jsi zažil a co si o tobě myslí ostatní, pokud si věříš TY, tak to dokážeš! Já si své sny postupně plním a neznám lepší pocit, než když se to po té dřině podaří. Nečekej, že ti něco samo od sebe spadne do klína, každá cesta vede skrz překážky, ale na konci na tebe čeká štěstí a spokojenost sama se sebou. Prostě to zkus.

Alex Chludilová

Školu jí v děcáku přikázali, nyní bojuje, aby se to už nesmělo nikdy stát dalším dítětem

00.00.01
vteřina poté

Alexandra Chludilová, které její kamarádi neřeknou jinak než Alex, strávila 3 roky v Dětském domově Polička. Pro pravidelné čtenáře Zámečku není Alex nijak cizí, dříve byla šéfredaktorkou dětské redakce Zámečku. Jako první vytvořila seriál o tom, jaký je život po děcáku. Jak vzpomíná na dětský domov, co jí naučil

a co naopak zničil, a s čím se vyrovnává po odchodu z domova, odpovídá nyní jako zástupkyně manažera luxusní pražské restaurace a analytička platformy Vteřina poté v rozhovoru Zámeček.

vteřina poté

Alex, jak je to dlouho, co jsi odešla z domova?

Z domova jsem odešla před pěti a půl lety. Ty začátky byly strašné! Naprosto nepřipravená a trochu naivní Alex prostě zažila srážku s realitou.

Co bylo nejtěžší? Na co jsi nebyla připravená?

Já jsem z Poličky odjela do Brna. A tam pro mě bylo nejtěžší si najít práci a udržet si ji. Měla jsem strach, že nebudu mít peníze a neuživím se. Navíc jsem neměla dodělanou školu.

Já o tobě vím, že jsi odešla z domova a scházel ti necelý půl rok, abys dodělala učiliště. Proč jsi tehdy odešla?

To byla moje chyba. Ale nelituji toho. Prostě to bylo tak, že já jsem chtěla odejít a zažít svobodu, už žádné zákazy nebo příkazy. Prostě jsem chtěla být volná. A bylo mi jedno, že tu školu nemám. Stejně jsem ji nechtěla studovat.

Počkej, jak nechtěla dělat, tak proč ses tam hlásila?

Já jsem do domova přišla v polovině deváté třídy. Jednoho dne za mnou přišla paní ředitelka a předložila mi papír s podpisem mé matky a ředitelky s oborem kuchař – číšník. Na tom papíře bylo napsáno, že jsem byla přijatá. Proti tomu se těžko bojuje...

Co jsi chtěla studovat?

Chtěla jsem studovat hotelovou školu, která byla ale v jiném městě. Ale v našem domově to takhle bylo, nikdo u nás nestudoval střední. Nikdo! Proto jsem šla na učňák.

ZÁMEČEK MI POMOHL ŽÍT ASPOŇ TROCHU SVOBODNĚ

A čím to? Já znám spoustu ředitelů a ředitelky, které jsou pyšné na „své“ děti, že studují střední a výšku apod.?

Ty děti byly omezované. A počkej, to už vlastně nejsou děti, takže osmnáctiletí lidé museli dodržovat pravidla, jako děti najednou ta trpělivost prostě praskala a ti dospěláci z domova prostě práskli do bot.

A jak to bylo s tebou?

Víš, že mi moc pomáhal Zámeček. Začala jsem jezdit na různé setkání dětské redakce a v domově mě začali víc brát a myslím si, že jsem díky tomu měla výhody.

Jaká byla tvoje nejhorší chvíle, potom, co jsi odešla z domova?

Po čtrnácti dnech, kdy jsem odešla z domova, jsem ztratila práci, protože majitel restaurace, kde jsem pracovala, ji zavřel. Vzpomínám si, jak jsem jela tramvají domů a fakt jsem nevěděla, co budu dělat...

A co jsi udělala?

Dala jsem si kafe. Silný! A pak jsem začala znova. Hledala jsem práci a věděla jsem, že potřebuju zaplatit nájem, takže jsem kývla na práci v non stop baru, kde jsem pracovala asi půl roku jako servírka.

S rodiči se už vídat nechci

Dnes už kolem non stop barů jen procházíš na ulici, pracuješ v luxusní restauraci jako zástupkyně manažera, jak se ti vede teď?

Mám se skvěle. Já jsem si nikdy nestěžovala. A i když je pravda, že už v non stop baru nepracuji, nijak se za to nestydím. Naopak, byla to tvrdá a dobrá škola.

Vídáš se svou rodinou?

S tátou se nevidám a s mámou jsem se za posledních pět let viděla asi dvakrát. Ale už nechci.

Proč?

Já vím, že lidi říkají, že by se mělo odpouštět, ale něco odpustit nejde.

Co teď dělá Alex Chludilová?

Je pořád v práci nebo je se svými

kamarády. Za týden jedu za bráchou do Brna slavit narozeniny a také jsem analytičkou nezávislé platformy Vteřina poté, kde i s tebou pracuji na tom, aby děti z dětských domovů měli lepší domov než já.

Pomáhám dětem z děčáků, protože každý si zaslouží domov

Můžeš říct, co přesně Vteřina poté dělá?

Nezávislá platforma Vteřina poté je složena z bývalých kluků a holek, které prošli dětským domovem, pěstounkou, výchovňákem... Máme dva týmy. Jeden se snaží o to, aby velcí ředitelé na ministerstvech poslouchali také nás, protože jsme děčákem prošli a víme, co je tam špatně a co je potřeba změnit. A taky nám píší děti z domovů, když se jim v domově něco nelíbí a chtějí si stěžovat.

Co jsi naposled řešila?

Psala mi jedna holka, že v jejich domově vychovatelky kontrolují facebook a email. To je protizákonné a nesmí se to. Vychovatelé a ředitelé musí dodržovat pravidla stejně jako děti. A pokud je ředitel nebo vychovatel poruší, tak jsme tady také my, kteří už víme, jak na to. Například tento případ skončil tak, že kontrola dala vychovatelům a řediteli napomenutí a řekla, že tohle se nesmí už nikdy dít.

Prozradíš ještě, co dělá ten druhý tým?

Od listopadu začínáme jezdit do dětských domovů a chceme klukům a holčám říct, na co si dát pozor, až odejdou. Nabídnout jim pomoc, kdyby se v jejich domovech něco stalo a oni si nevěděli rady. Řešíme teď také to, že jedna slečna má bratry má v pěstounské rodině a v jiném dětském domově, takže se snažíme o to, aby se sourozenci mohli vidět. Některé věci prostě děti nenapadnou a my jim chceme říct, že kromě pravidel mají také svá práva.

Gracián Svačina

www.vterinapote.cz

vteřina poté

V Životě nanečisto jsme řešili vztahy

Hlavním tématem pokračovací kurzu ŽIVOTA NANEČISTO byly tentokrát vztahy. Když jsme přijeli do Mařanova Mlýna, ubytovali se a seznámili s ostatními účastníky (celkem nás tam bylo asi 12 dětí z různých dětských domovů), začal připravený program.

Na pokoji jsem byla s Pétou, ačkoliv jsme se neznaly, měly jsme si toho hodně co říct - až tak, že jsme propásly večerku. V sobotu jsme všichni pokračovali v zadaném tématu a náš Miloš se ukázal jako zkušený řečník: „Teď jen všechny vědomosti uvést do praxe.“

Hráli jsme různé hry, které pro nás připravily Maruška s Pétou ze sdružení Múzy dětem. Neděle byla odpočinková se soutěží AZ Kvíz a pak po výborném obědě (megařízek) už jen loučení a odjezd do domovů.

Celý víkend byla výborná atmosféra a příště bych chtěla jet zase.

Sandra Homolková (20)

Dva dětské domovy a tři pěstounské rodiny

Teprve v poslední našel Pavel skutečný domov

Pavel (29 let) viděl svou mámu vlastně teprve nedávno, předtím o ní 20 let nic nevěděl. Během té doby prošel dvěma děcáky, žil u tří pěstounů a více než rok strávil na léčení své závislosti na alkoholu.

Proč tě vlastně vzali od rodiny do děcáku?

Doma se občas dost pilo. Můj vlastní otec za komunistů nepracoval, takže šel sedět. Mamka se snažila něco vydělat, tak chodila já vlastně ani nevím kde, a mě nechávala různě u známých nebo u tety. Jednou to sousedka nevydržela a zavolala na sociálku. Takže mě odebrali a odvezli někam do Vrbna na sociálku a pak do domova pro nejmenší děti (pravděpodobně Stará Ves u Rýmařova – pozn. red.). To mi byly myslím tři roky. A pak si pamatuji, když mě asi ve čtyřech převáželi do DD v Brušperku, jeli jsme starým policejním žigulíkem.

Jaké to v domově bylo?

Na ty první roky si moc nepamatuji, ale vím, že hned za rok jsem šel do své první pěstounské rodiny. Byli to manželé, kteří nemohli mít děti, a to byl právě problém. Já jsem byl z domova na děcka zvyklý, takže mi bylo u pěstounů smutno, neměl jsem si tam s kým hrát. Takže jsem se brzy vrátil zpátky do děcáku, a bylo to asi vysvobození pro tu rodinu i pro mě.

Pak už jsi byl větší, takže na další roky v domově si vzpomínáš?

Jasně, bylo to super. Byl jsem jeden z nejmenších, takže miláček tet, holky mě měly rády, větší kluci chránili. Měl jsem se tam dobře. Člověku sice chybí ta pravá láska, ale to jsem v osmi letech moc neřešil. Pro mě bylo hlavní, že jsme pořád jezdili někam na výlety nebo že můžu hrát závodně fotbal, protože hned naproti domova bylo hřiště místního klubu.

Tak proč jsi šel do další pěstounské rodiny?

Ležel jsem v nemocnici po operaci a tam si jedna paní všimla, že za mnou nikdo nechodí na návštěvy. A to byla moje budoucí pěstounka, docela jsem se k nim těšil. Jenže to byli Svědkové Jehovovi a měli na mě strašně vysoké nároky. Třeba chtěli, ať ze školy nosím samé jedničky, po každé špatné známce následovaly fyzické tresty. Takže jsem se dostal do kolotoče všelijakých lží a pak jsem začal i utíkat. To bylo asi v první nebo ve druhé třídě. Bydleli jsme v přízemí, takže nebyl problém skočit z balkonu. Policajti mě vždycky brzo našli, a když mě vezli zpátky, byla to pro pěstouny strašná ostuda. Tak mě vrátili do domova a mě spadl kámen ze srdce.

Takže znovu v domově...

Nácvik na domovskou besídku.
Pavel se svou sestrou vlevo

A zase to tam bylo jiné a lepší. Tehdy se domovy postupně měnily, náš domov už byl přestavěný na rodinný, i když na každé skupině bylo 15 dětí. A v pokojích nás spalo většinou pět. Na tu dobu byl brušperský domov dobře zařízený, taky proto, že manžel naší vychovatelky byl podnikatel a podporoval nás, takže jsme měli třeba jako jedni z prvních video.

A přesto zase k dalším pěstounům?

Rozhodl jsem se, že to ještě zkusím, ale před soudem jsem začal váhat. Znal jsem je, jezdil jsem k nim na víkendy a bylo to super, ale i u té předchozí rodiny byly první měsíce výborné. Měl jsem strach, aby to zase nedopadlo špatně. Vychovatelka mě ale přesvědčila, ať to ještě jednou zkusím, a bylo to asi nejlepší rozhodnutí mého života.

Takže co je lepší: dobrý děčák nebo dobří pěstouni?

Tak to je samozřejmě 100 a 1. U pěstounů máš rád jako v každé rodině, ne nějaký papír, který stanovuje, co můžeš a za co ti strhnou kapesné. Ale hlavní rozdíl je v tom, že máš rodinné zázemí.

Co tím myslíš?

Poznal jsem to až teď nedávno, když jsem se oženil a vyženil i dvě děti. A ty dvě děti teď mají babičku a dědu, se kterými slaví narozeniny a těší se, že k nim pojedou na prázdniny. Tohle dětský domov nemůže nabídnout. Navíc mi pěstouni pomohli v nejhorších chvílích mého života.

O co šlo?

Když už mi táhlo na osmnáctý rok, začal jsem pít. Nejdříve trochu s kamarády, pak pořád víc a po 18. narozeninách už mi bylo všechno jedno. Vůbec jsem neřešil, že mi bude ráno blbě nebo jestli budu spát v hospodě na stole nebo někde jinde. Můj nový pěstounský táta měl plné právo mě vyhodit, ale místo toho mi nabídl pomocnou ruku a pomohl mi to překonat.

S kamarády z jiných domovů prožíval
Vánoce na horách s Duhou Zámeček
(v kárované kočili)

Jak ses z toho dostal?

Dobrovolně jsem odjel do komunity 450 kilometrů od svého domova. Jel jsem do Teen Challenge ve Šluknově, kde jsem se „léčil“ 18 měsíců. Je to dost náročné v tom, že jste tam dobrovolně, to znamená, že můžete kdykoli svobodně odejít,

nikdo vás tam nedrží násilím jako ve vězení. Dopoledne jsme tam měli takové vyučování a odpoledne pracovní terapie jako třeba výrobu keramiky nebo práce okolo domu, jelikož jsme byli v přírodě na takovém malém statku. Jezdili jsme samozřejmě i na výlety, bazény a tak různě. Podstatné je, že jsem chtěl něco se sebou udělat a musel jsem si za tím stát, protože žít 24 hodin denně mezi 10-12 klienty (pouze mužská komunita) je prostě opravdu dost náročné. Pokud se nemáš kam vrátit a nechceš na ulici, tak to prostě musíš zvládnout. Podotýkám, že se tam nesmělo ani kouřit! Když se chtěl někdo vyřvat nebo se uklidnit, tak šel buď za stodolu, kde se vyřval a zanadával si, nebo do posilovny a bušil do pytle. Každopádně jsem to vydržel a zvládl. Uvědomil jsem si, že jsem něco dokončil, protože do té doby jsem nic nedokázal, ani dokončit školu, takže dokončit program v Teen Challenge (v překladu „výzva mladým“) byl začátek nového života.

V domově by Pavel miláčkem všech holek...

A co děláš teď?

Rozvážím pečivo pro jednu ostravskou firmu. A v pohodě to mám už i s alkoholem – už vím, kde je moje hranice, že si můžu dát pivo.

Flík

A jak to je vlastně s tvou biologickou mámou?

Když jsem se dostal z nejhorší závislosti, rozhodl jsem se, že ji najdu. Zavola jsem na úřad do Karlovy Studánky. Paní se mě ptala, kdo jsem. „Jsem syn paní....“ „Já ji znám, ale ona přece žádného syna nemá,“ řekla mi úřednice, ale slíbila, že vše ověří. Všechno klaplo a teď si pro ní do domova pro seniory dvakrát ročně jezdíme – je na vozíku – a bereme jí na prázdniny nebo na Vánoce.

S mámou, tátou a sourozenci ve své milované pěstounské rodině (v černém tričku)

Návštěvní den Zámečku ve VÚ Obořiště:

Žádné přetvářky, s dětmi se jedná na rovinu

„Tam musíme přijet znovu,“ shodli se redaktoři Zámečku, kteří v polovině listopadu navštívili Výchovný ústav Obořiště. Ústav se stará o 48 dětí - má několik zajímavostí, se kterými stojí za to se podělit. Nejprve jsme si povídali s panem ředitelem, psychologkou a nakonec s paní „sociální“. Kluky jsme zastihli ještě v době výuky a potom se přesunuli i na „výchovu“.

Výchovný ústav Obořiště jsme navrhli náhodně. Chtělo se nám prostě tam, kde jsme ještě nebyli. Šéf ústavu Vladislav Pleticha má s vedením bohaté

Ředitel VÚ Obořiště Vladislav Pleticha

zkušenosti. Popisoval nám jejich režim a především to, jakým způsobem vedou děti.

V prvním okamžiku se ústav seznamuje s rodinami, odkud děti pocházejí. Ředitel a další pracovníci vezmou nového svěřence za jeho rodinou a mluví s ní o všem důležitém. Říkají tomu „první návštěva“. „Získáváme k sobě důvěru, a z toho pak těžíme. Rodiče dopředu upozorňujeme, že nejsme kontrola, ale partner,“ nastiňuje potřebnou spolupráci Pleticha. „Jediné, co rodiče a děti skutečně nepotřebují, je pohrdání a odsudky,“ dodal dlouholetý ředitel.

Nuly a jedničky

Ústav se dělí na školu a šest výchovných skupin. V poslední existuje startovací bydlení – tzv. domeček. I když je za odměnu, nepřetržitě se v něm bydlí. Kluci běžně hospodaří, což souvisí s projektem „na vlastní nohy“. Při výběru je zohledněno chování, nikoli školní výsledky.

Kromě možnosti obývat startovací byty platí klasický režim odměn. Nemají nic složitého, pouze dvě kategorie: nulu a jedničku. V nule jsou děti, které nedodržují pravidla, těm je možné zamezit televizi, počítač nebo volnou vycházku. V jedničce pro změnu čerpají všechny výhody.

„Přijímání“ u ředitele

Co je však naprosto normální, a děti toho hojně využívají, je moment „přijímání“. Ve čtvrtek je návštěvní odpoledne u ředitele. Kluci s ním mluví o různých věcech. „Občas si postěžují, ne vždy je to neoprávněně,“ zmiňuje Pleticha. Nastane-li však potřeba zajít za ředitelem i jindy, je to samozřejmost.

Číšníkem v Café Rozmar

Neméně významná je příležitost uzavřít „kontrakt“. Psycholožka nám vysvětluje, jak si kluci dávají s ústavem závazek k něčemu, co jen tak neporuší. „U každého je to samozřejmě jinak. Někdo kouří a stanoví si cíl, že přestane. Jiní pracují na tom, aby fungovali v kolektivu, a další nesmí mít problém na dovolence,“ vypráví Jiřina Sutnarová.

Michal je v Obořišti tři roky. Z nabídky oborů truhlář, zedník a kuchař si vybral právě truhlářinu. „Odtud to mám blízko ke svým rodičům, kam jezdím fakt rád a můžu jim tak pomáhat,“ vyzdvihl osmnáctiletý Michal. Ředitel zmiňuje příklad za všechny: „David je úspěšný absolvent a dnes pracuje jako číšník v pražském Café Rozmar. Filip zase odmaturoval v Příbrami. Mohl bych takto mluvit o řadě z nich,“ míní Pleticha a prohlíží s námi děkovné dopisy od bývalých chovanců.

Neziskovka nechce děti z výchovňáku

Vedení ústavu si pochvaluje spolupráci s neziskovkami, hlavně s Rozmarýnou a Latou. Najde se i taková organizace, která o děti z „výchovňáku“ nemá zájem. „Jedno pražské sdružení nám nevzalo kluka do domu na půli cesty kvůli špatným zkušenostem s jinými. Jak se mají se svým osudem vyrovnat, pakliže nedostanou ani šanci?“ nechápe Pleticha.

„Co bylo nejtěžší po vašem odchodu z domova?“ zeptal se na oplátku redaktora Zámečku šestnáctiletý Luboš. „Nejtěžší je si zvyknout na počáteční samotu a na to, že jsi závislý sám na sobě,“ reagoval Franta Berger.

Děti jsou v neustálém kontaktu s rodiči – na víkendy a prázdniny jezdí domů, pravidelně jim telefonují. Kluci skládají uhlí nebo pomáhají s pracemi na domě. Jezdí do divadla, na lyžařský či vodácký kurz, nechybí ani turistika. Ústav ještě nabízí fitness centrum v Dobříši a taneční kurzy v Příbrami. Sami pořádají turnaj ve stolním tenise s názvem „Obořiště Cup“. Sezvou děti z jiných ústavů a rozdají si to s nimi.

Chyby dělá každý

Někteří ve vesnici zdejší výchovný ústav vnímají různě. Vždy podle toho, jak momentálně zapůsobí. Když kluci bez váhání pomohli staré paní, která upadla na chodníku, vzbudilo to u veřejnosti mnoho sympatií. Naopak, pokud někdo něco ukradne v obchodě, pověsti to příliš nepřidá.

Ředitel je přesto přesvědčen, že ústav může být pro okolí spíš přínosem. „Nabízíme studium místním, děti chodí „ven“ pracovat, lidé můžou navštěvovat naše akce pro veřejnost,“ vyjmenovává.

Hodně záleží na tom, kdo v ústavu pracuje. Vše se odvíjí od ředitele až po kuchařku. V Obořišti se domnívají, že si děti zaslouží jednání na rovinu. „Pokud se budeme chovat neupřímně, kluci to vycítí. Nezajímá nás, kdo jsi, ale jak se chováš. Provádíme dobrou a slušnou práci - chyby dělá každý - ale jsme poctiví. Chcete-li pracovat s dětmi, musíte je mít rádi,“ uzavřel Vladislav Pleticha.

Miloš Nguyen

www.vychovnyustavoboriste.cz

Partneři VÚ Obořiště:

Rozmarýna, o.p.s., Lata, o. s. a další individuální dárci

návštěvní den

Výchovňáky jako ten v Obořišti? Tak to беру

Když se řekne „výchovný ústav“, každý z nás si něco představí. Lidé mají na tato zařízení mají spíše negativní názory. Vnímají je jako vězení pro mladistvé, budovu plnou nenapravitelných uličníků, kteří právem pykají za své chyby. Zajímalo mě, jak to v takovém výchovňáku chodí, a tak když se naskytla příležitost, neváhal jsem ani vteřinu a vydal se s kolegou Milošem do VÚ Obořiště.

Prekvapení přišlo hned v úvodu návštěvy. Vysoké klenuté stropy, dlouhé chodby, snad nikde nekončící schodišťová bludiště... Všude čisto, uklizeno, až trochu děsivý klid. To není popis nějakého zámku či paláce, ale „obyčejného“ výchovného ústavu sídlícího v budově bývalého kláštera. A přivítání jsme vskutku byli tak, jak by se

na klášter slušelo a patřilo – s úsměvem na tváři a se srdcem na dlaní. Vstřícnost, ochota, otevřenost a podobné pozitivní vlastnosti charakterizovaly nejen ředitele ústavu, ale i sociální pracovníci, psycholožku a další zaměstnance. A milé byly i děti.

Prohlídka ostatních budov areálu jen potvrdila, že se spousta lidí mýlí. Jedinci, kteří ve VÚ musí denně žít a držet se jistých pravidel, si možná sem tam připadají jako vězni, ale mýtus o zamřížovaných prostorách plných jen těch nejhorších nenapravitelných individuí se nepotvrdil. Pokud by v ČR vypadalo vězení takto, s radostí bych se nechal zavřít.

Franta Berger

Fulnečtí objevovali, co chtějí. **A jak na to**

V říjnu jsme se v rámci projektu „Vím co chci - vím jak na to“ vydali společně s DD Nový Jičín na Davidův mlýn poblíž Kružberku. Byli jsme pod dohledem lektorů, se kterými jsme hráli různé hry za účelem spolupráce, naší vůle a trpělivosti.

Například Houmles akademii, kdy jsme si v roli houmlesáků zaběhali při policejní razii, při které jsme si rychle museli sbalit věci ze země nebo utíkat pro nedopalky, kterými byly nastříhané slámky. Dále jsme si z pytlů vytahovali různá jídla, většinou jablka. Nejtěžší bylo utíkat se špalky dvě kola. To byli všichni udýchaní...

Také bylo zábavné, když jsme jako kolektiv tří skupin táhli pneumatiku od předního kola traktoru. Překonávali jsme různé překážky, abychom tu pneumatiku dotáhli přes pole, hráz s vodou a nakonec po kamenech k cíli. I když kolikrát pneumatika spadla na zem, vždy jsme ji dokázaly postavit. Tato překážka byla součástí našeho já, jelikož na pneumatice byly přilepeny papíry s našimi přáními nebo s něčím, s čím se nedokážeme vyrovnat. Poté, když jsme dotáhli

tu těžkou pneumatiku do konce, si každý svůj papír spálil, aby se to špatné v nás odstranilo nebo to dobré naplnilo.

V sobotu odpoledne jsme měli dva programy - Lanové centrum a Životní divadlo. Na Lanovém centru nebyli všichni, ale ti, co tam byli, měli určitě krásný pocit, jelikož překonali svůj strach. Někteří, třeba jako já, volali „Mamí, já už nechci!“ Divadlo obsahovalo scénu dívky, která v 18 odchází z DD k mamce, která bydlí s přítelem. Do tohoto děje jsme se museli vžít, abychom ho upravili, jelikož tam byly různé zádrhly. Večer jsme si zkoušeli pracovní pohovor, abychom se přesvědčili, že to není nic lehkého. Každý den před večerkou jsme si sedali k rituálu, při kterém jsme si sdělovali, to, co nás ohromilo, potěšilo... Tento pobyt byl úžasný, zejména proto, že jsme tam byli s Novým Jičínem. A už se nehorázně všichni těšíme na zopáčko v prosinci.

Aneta Maléřová

Škola v přírodě:

Z Kvildy se nám zpátky nechtělo

Ahoj kamarádi. Chceme se s vámi podělit o krásné zážitky, které jsme si dovezli ze Šumavy.

V době podzimních prázdnin jsme se ubytovali v zařízení, které patří CHKO Šumava a nachází se v obci Kvilda. V pondělí nás sluníčko vytáhlo na odpolední procházku a navštívili jsme Jezerní slať. Dozvěděli jsme se, jak vzniká rašeliniště a jak to vlastně všechno je. Druhý den byl uplakaný, ale nás to neodradilo a vyzbrojeni svačinou a dobrou náladou jsme dorazili až k pramenům Vltavy. Cestu jsme si krátili povídáním, různými hrami a také se mnoho dozvěděli třeba o železné oponě.

Poslední den už nás čekala pouze naučná stezka okolo Kvildy - Nelesní krajina. Sluníčko jukalo mezi mraky a všem se krásně šlapalo a za chvíli jsme byli zpět na pokojích. Normálně už by se jelo domů, ale my jsme si to prodloužili.

Odpoledne za námi přijeli naši učitelé a ve čtvrtek začala škola v přírodě. Vyrazili jsme také na procházku, ale cestou jsme probírali

znalosti o Šumavě i matematiku. Večer jsme hráli hry nebo jen tak poslouchali hudbu či odpočívali. Bylo tam nádherně a domů zpět na děcák se nám ani nechtělo.

Děti a tety z DD Volyně

Cyklokros v Německu: Ostudu jsme neudělali

Tak sláva, konečně jsem si našel chvílenku na sepsání příběhu z mého prvního cyklokrosového závodu. Každý den trénuji, a to buď venku, v tělocvičně, na válcích, anebo chodíme na spinning. O víkendech jezdím na soustředění, závody nebo tréninky. Rád bych se s dětmi z jiných dětských domovů podělil o zážitek z mé první cyklokrosové jízdy.

Ještě než se dostanu k příběhu, chtěl bych poděkovat Nadačnímu fondu Albert za finanční pomoc, díky které jsem si zakoupil horské i silniční kolo a mohu se tak zúčastňovat cyklistických závodů. A nyní k příběhu:

Závody za hranicemi

V jednom tréninkovém odpolední mi trenér oznámil, že s ním a s celým cyklistickým oddílem pojedeme do Německa na cyklokrosové závody. Moc jsem se těšil,

protože cyklokrosové závody jsem měl jet vlastně poprvé a navíc v cizině. A tak, hned po tréninku, jsem běžel za tetou a s velkou radostí jsem jí tuto novinu sdělil. Zároveň jsem ji požádal o svolení zúčastnit se. Účast na závodě mi byla schválena. Večer před odjezdem jsem si připravil potřebné věci, hlavně jsem si umyl kolo, aby mi dobře samo a rychle jelo... Všechny děti, se kterými bydlím na rodinné skupině, včetně tety, mi prý budou držet palce a popřály mi co nejlepší umístění.

Radost, napětí a stres

Rána před odjezdem jsem nemohl dospat, jak jsem se těšil. Cestou na závody jsme v autě s ostatními závodníky a trenérem probírali taktiku a techniku jízdy. S přibývajícími kilometry atmosféra v autě houstla a nervozita stoupala. Mimo jiné se trenér zmínil o poměrně silné konkurenci. To mě rozhodilo. Byl jsem ještě

nerváznější, začal jsem se obávat, abych obstál a neudělal ostudu. Ve skrytu duše jsem doufal, že alespoň projedu cílem. Vy byste strach neměli? Cyklokros jsem jel poprvé, strach byl namístě. Nešlo totiž jen o mne, ale i družstvo. Nechtěl jsem, aby oddíl skončil kvůli mně na posledním místě. Trenér mě uklidňoval, ale nějak to nepomáhalo, snad jsem ani strachem nevnímal, že na mě mluví, a už vůbec ne, co říká.

Do městečka, kde se závod konal, jsme přijeli s výrazným časovým předstihem. Měli jsme tak možnost si trať několikrát projet a zafixovat si záluďná a těžká místa. Smůlou však bylo, že začalo hodně pršet. Z části tratě se tak stalo bahniště. Bylo velmi těžké touto částí bez pádu projet. Asi tak hodinu před startem mi trenér řekl, abych se připravil, rozcvičil a projel. Tréma narůstala. Také tak trochu i proto, že jsem nerozuměl německým pořadatelům. Naštěstí mi kamarádův táta přispěchal na pomoc a předstartovní pokyny a povely mi překládal. Na trať nás vypouštěli jednotlivě, v minutových intervalech.

Pády a bloudění

Pět minut do startu...dvě minuty do startu... minuta do startu, a pak se ozval výstřel. Šlápl jsem do pedálů a jel o sto šest. Trať byla velmi náročná, v bahnitém terénu jsem několikrát upadl, nebyl jsem však jediný, závodníci padali jako hrušky. Tudíž moje pády neměly na celkový výsledek vliv. Část tratě nebyla vyznačena, v těchto místech stáli pořadatelé a ti nás navigovali, posílali správným směrem. „V zápalu boje“ jsem nepostřehl pokyn pořadatele a vydal jsem se jiným směrem. Pořadatel na mě volal, ale neslyšel jsem ho, diváci však pokřikovali, divně gestikulovali a rozhazovali rukama tak divoce, že mě napadlo, že jsem se vydal špatným směrem. Rychle jsem kolo otočil a vydal se na správnou trasu. Mým štěstím bylo, že jsem si nezajel daleko. Cílem jsem nakonec projel a byl jsem řádně zabahněn, snad jen oči mi svítily.

V cíli vládla spokojenost

Závod byl těžký a konkurence velmi silná. Samotný závod mě stál spoustu sil, energie, ale byl jsem šťastný, že jsem závod úspěšně dokončil. Umístil jsem se na pěkném pátém místě. Trenér byl s mým výsledkem spokojen, i oddíloví kamarádi mi pogratulovali. Někteří z nich se umístili i na horším místě než já. V rámci hodnocení družstev jsme dopadli

dobře, umístili jsme se v první třetině. Za páté místo jsem dostal speciální olej na řetěz kola.

Po vyhodnocení jsme vyrazili domů a vyčerpáním jsem v autě brzy usnul. Z mého úspěchu měly radost teti i děti v domově. Cyklokrosový závod byl pro mě skvělým zážitkem a novou zkušeností. Už se těším na další. V nejbližší době trenér plánuje účast na závodech, na oválu, v Praze.

Najde se nějaký cyklista? Pokud ano a budeš mít zájem si popovídat, napiš mi na tento e-mail:

denis.nguyen4zschueb@seznam.cz.

Denis

***Tento projekt byl finančně podpořen
Nadačním fondem Albert v rámci grantového
programu Nadační fond Albert dětem.***

Drápalíkův Krákokros 2013: S pneumatikou cestou necestou

V polovině října proběhl v DDŠ Králíky 4. ročník sportovně-zábavné soutěže, kterou pořadatelé (zaměstnanci domova a jejich rodinní příslušníci) nazvali Drápalíkův Krákokros. Závod proběhl v areálu dětského domova a kdo zrovna nebyl na trati, mohl se bavit v tělocvičně.

Hlavní závod spočíval v tom, že tříčlenná hlídka společně koulela před sebou pneumatiku a na jednotlivých stanovištích tratě pak plnila další disciplíny – střelba z luku, hod na plechovky, hod létajícím talířem na bránu, tzv. Drápalíkovy chůdy (dřevěné lyže pro tři osoby, na kterých trojice prošla předem vytyčenou trať) a skládání puzzle v rukavicích.

Na startu se sešlo celkem 23 tříčlenných hlídek z devíti domovů. Soutěžily ve věkových kategoriích žáci a mladší dorost, vždy ještě rozlišení na dívky a chlapce. Zároveň zájemci plnili v tělocvičně zadané

úkoly, zaměřené hlavně na šikovnost a obratnost. Tato část akce byla velmi oblíbená a navštěvovaná nejen mladšími, ale i staršími dětmi a v nejednom případě i vychovateli.

Vyhlášení výsledků proběhlo před budovou ústavu za přítomnosti většiny soutěžících družstev, vychovatelů, organizátorů a diváků. Drobné ceny zajištěné od sponzorů si odvezla všechna vítězná soutěžící družstva, včetně originální ručně dělané pamětní medaile s logem závodu.

Rádi bychom poděkovali ústavům, které se akce zúčastnily: **VÚ Brandýs nad Orlicí, DDŠ Kostelec nad Orlicí, DDŠ Šumperk, VÚ Střílky, DDŠ Chrudim, VÚ Velké Meziříčí, VÚ Žulová, DD Dolní Čermná.** Velké poděkování patří i všem pořadatelům, sponzorům a městu Králíky.

Aleš Dvořák

VÝSLEDKY

Žáci - chlapci

1. DD Dolní Čermná
2. DDŠ Kostelec nad Orlicí
3. DDŠ Králíky

Mladší dorost - dívky

1. DDŠ Kostelec nad Orlicí
2. VÚ Velké Meziříčí
3. VÚ Velké Meziříčí

Mladší dorost - chlapci

1. VÚ Žulová
2. VÚ Střílky
3. DD Dolní Čermná

Závodník nám poslal pexeso

Velkou radost nám v prvním listopadovém týdnu udělala paní pošťáčka, která přinesla obálku s pexesem od závodního jezdce Petra Fulína a jeho stáje.

děláme radost i lidem okolo sebe - děkujeme za dárek a slibujeme, že budeme poctivě trénovat naší paměť.

(japt)

Naše výtvary se povedly a pexesu rozhodně pomohly dodat určitý punc originality. Rádi

Kvadriatlon na zahradě: Anička si vystřílela prvenství

Závod odstartovali ti větší a potom šli ti nejmenší. Nejmenším dětem jsme to o kousek zkrátili, aby to zvládly, ale nevynechaly ani jednu disciplínu. O zábavu bylo postaráno a nakonec všechny porazila Anička, která nejlépe zastřílela z pušky a zvítězila celkově o tři vteřiny. Body do sportovní celoroční soutěže se jí budou hodit, mezi intráky zatím vede.

(japt/stba/evba)

První listopadovou sobotu jsme po obědě bojovali ve kvadriatlonu - sportovní soutěži, která se skládá ze čtyř disciplín. Jako první jsme museli dělat kačenky (byly místo plavání), potom jsme objeli hřiště na koloběžce, museli jsme běžet do kopce do zahrady a střílet vzduchovkou.

4x

Malovali jsme noční krajinu

Na začátku listopadu se uskutečnilo druhé setkání dětí z výtvarného kroužku s olejomalbou pod vedením pana Šimka. Tentokrát se maloval pohled na noční krajinu - a z celého odpoledne máme řadu krásných

fotek, díky šikovnému panu Stanislavu Matoušovi za objektivem. Poděkování patří jim oběma, těšíme se na další tvůrčí odpoledne.

(japt)

Konec dobrý, všechno dobré.

Naše výrobky slavily úspěch

Tak, a velký vánoční jarmark máme zdárně za sebou. Sice den nezačal moc dobře, nejprve teta Jana na silnici v Jiřetíně málem rozbila keramické výrobky a potom nás potkaly menší organizační zmatky, kde máme vůbec prodávat. Nakonec se ale vše vyřešilo a my, sice se zmenšeným stánkem, mohli začít nabízet naše výrobky.

Jako první zmizely ponožkové kočky, ale i ostatní zboží se líbilo. Několik lidí se dokonce ptalo, kdy tam zase budeme a jestli si mohou objednat zboží na zakázku. Postupem času už jsme začali být docela slušně unavení, prostě nohy bolely a bolely. Ale úsměv nám z tváře nezmizel po celý den, stejně jako tetám.

Myslíme si, že dost lidem jsme našimi drobnůstkami udělali radost, a nám dělala radost pochvala a uznání, jak jsme šikovní. Proto bychom chtěli poděkovat neziskové organizaci Spolu dětem a Nadačnímu fond

Albert, že jsme se mohli tohoto projektu zúčastnit. Ale samozřejmě nejvíce děkujeme všem návštěvníkům a prodejně Albert v OC Centrál Most.

/MaSa/

Co píše tuchlovský Tuchlováček?

Na časopis plný zpráv o tom, co se děje v DD Tuchlov, se můžete podívat na www.ddtuchlov.cz. Zámeček nabízí malou ochutnávku.

Hrabání, kaštany a překvapivý porod

I k nám do Tuchlova zavítal podzim a přinesl s sebou nejen nádherné zbarvení, ale také práci... Hlavně na zahradě.

A tak nás, kromě pravidelného úklidu pozemků, čeká nekonečné množství spadáných listů, sběr jablek a kaštanů, které pak dáváme zvířátkům v lese, jablka také našim králíkům a morčatům. A protože se nám z jednoho pana morčete nakonec vyklubala paní morčátková, stalo se nevyhnutelné a my po čase přivítali mezi námi 3 nová morčátka. Teď už jsou všichni „zazimováni“ ve svých kotcích spolu s králíky a děti i tety a strejdové se o ně s láskou starají.

teta Kát'a a děti

Užili jsme si hvězdnou show v teplické Olympii

V krásné atmosféře plné profesionálů, kteří s radostí a chutí předvádí svou práci, jsme s dětmi strávili celé odpoledne v Olympii v Teplicích. Celý pořad s vtípem uváděla Agáta Prachařová, která se ochotně se všemi svými fanoušky vyfotila a byla při tom příjemná a milá, i když tlačence neměla konce a muselo to být unavné.

Celá show byla protkána módními prohlídkami s nápaditou choreografií, plnou energie a pohybu. Oblečení bylo ze všech obchodů Olympie a návštěvník si mohl jít hned koupit. V mezičase mezi jednotlivými prohlídkami vystupoval balónkový mág, který

z nafouklých balónků uměl vytvořit snad vše, na co jsme si vzpomněli. Velmi nás pobavil. Také několikrát vystoupil Marek Ztracený se svými dvěma hudebníky. Hráli nové i již známé písně a jako vždy do svého projevu dával vše, kus sebe samého, což je od něj stále sympatické, stejně jako jeho neustálý humor a úsměv ve tváři.

Ani závěrečný ohňostroj nezklamal, byl neuvěřitelný, plný skvělých efektů a barev. Takže litoť z toho, že show skončila, nás přešla, protože občas jsme zapomněli i dýchat, jak byly pyroefekty uchvacující.

teta Milada a děti

Tuchlovské putování za draky

Listopad jsme v Tuchlově zaslíbili drakům. Nejenom že jsme je vyráběli, malovali na ně i je pouštěli nebo závodili s nimi v každoroční Drakiádě, my navíc navštívili Městskou knihovnu v Mostě, kde nám skvělá knihovnice a zapálená organizátorka všech různých exkurzí, paní Jitka, připravila skvělé povídání o dracích. Celou hodinu nám poutavě představovala draky v pohádkách, mystice, historii i v našem současném životě.

Takže jsme znovuobjevili kouzlo Prince Bajaji, Draka Mraka a že i v Rákosníčkově večerníčku vystoupil drak na oblohu, aby zářil jako souhvězdí. Dozvěděli jsme se, jak si draka vycvičit i jak ho porazit, kolik možných druhů draků můžeme v knihách najít. Také jsme si připomněli pradávné Dinosaury a jejich velkou podobnost s draky z pohádek. No a v současném světě můžeme draka odhalit ve varanovi komodském a také v krokodýlovi s jeho obrovskou tlamou, plnou ostrých zubů, které k dokonalosti chybí už jen chrlení ohně.

Celé putování za draky prostřednictvím knih se nám nesmírně líbilo a těšíme se na další návštěvu Mostecké knihovny. Děkuje.

děti a teta Milada

Vánoce už to u nás voní

Tak se nám blíží krásné svátky, kdy se navzájem obdarováváme, překvapujeme, ale hlavně jsme pohromadě s těmi, kteří nám jsou blízcí. Takže abychom i my v Dětském domově Tuchlov byli připraveni, začali jsme s tou nejkrásnější prací, kterou lze za dlouhých večerů dělat, a to s pečením vánočního cukroví.

První v řadě začínáme vždy s vánočními perníčky. Je to to nejvoňavější pečivo ze všech, plné koření, medu a kůry z citrusů. A ačkoli máme na skupině malé děti, zvládli jsme krásných pět plechů vykrajovaných perníčků za sobotní odpoledne, kdy už je venku tma a lépe je být doma v teple u kamen. Celý byt nám pak krásně voněl skořicí, hřebíčkem, koriandrem a medem.

Samozřejmě, že se těšíme na pečení i dalších druhů cukroví, třeba na vanilkové rohlíčky. Třešničkou na dortu pak bude

společné mlsání o vánočních prázdninách.

teta Milada a děti 1. skupiny

Poprvé na řece: zdolali jsme Moravu

V polovině srpna pro nás vychovatelé uspořádali pod vedením vodácký tábor. V tu dobu se nás v domově nacházelo pět a vzhledem k blížícímu se konci prázdnin jsme začínali být docela znudění. Před odjezdem z domova nám pan Dvořák slíbil, že když si budeme během tábora vést poctivě deník, tak nám dá nejen k dispozici foťák, ale také pošle náš deník do časopisu Zámeček. Zde jsou tedy naše zápisky z tábora.

(Poznámka redakce: první dva dny zápisů najdete na www.zamecek.net, zde pokračování...)

Třetí den: Pochutnali jsme si na makrelách

Dopoledne po vydatné snídani a naložení materiálu a stravy do automobilu se naše výprava vydala do Postřelmova, kde zahájila sjezd řeky Moravy. Během etapy nenastaly vážnější problémy, oproti předešlému dni nám řízení lodí už celkem šlo, a tak jsme se

mohli kochat okolní přírodou. Vychovatelé nám ukázali pokročilejší způsoby pádlování, např. proti proudu v jezu. Etapu jsme ukončili pod jezem v Lukavicích (etapa 16 km), kde již na nás čekalo doprovodné vozidlo s obědem. Po usušení a zabalení lodí jsme odjeli zpět do tábora. V Chromči jsme si udělali menší přestávku u rodného domu obra Josefa Drásala, nejvyššího člověka v dějinách českých zemí (242 cm).

V táboře jsme si zahráli menší bojovou hru spočívající v běhu do kopce (sjezdovky) po vyznačené trase, při které jsme zapisovali odpovědi na otázky z vědomostního testu (o přírodě, okolí tábora, řece, vodáctví). Zakončená byla houpačkou zavěšenou hodně vysoko ve větvích stromů. V této hře vynikali Petr Dámo, Jakub Gábor a Kája Sivák. Jelikož se již blížil večer, vzal nás pan Honajzer k nedalekému potůčku, kde jsme společně

vykuchali makrely, které jsme si pak upekli na grilu. Vychovatelé se divili, že jsme všechny makrely snědli, i když jsme je jedli poprvé, a moc nám chutnali. Některé z nás stále zajímala mapa (jiná než na kterou jsme normálně zvyklí), kterou během plavby používal pan Dvořák, proto nám vysvětlil tzv. vodní topografii, rozdíly mezi mapou suchozemskou a vodní. Pan Čech nás zase naučil vázat různé druhy uzlů.

Čtvrtý den: Morava nás pokřtila, Mladeč zklamala

Po probuzení a společně uvařené snídani byl vychovateli, vzhledem ke zhoršení počasí, vyhlášen nový program dne. Nastalo velké balení a úklid celé budovy, oběd a odjezd směr Lukavice. U jezu, kde jsme včera zakončili svou výpravu, jsme byli slavnostně pokřtěni řekou Moravou. Zjistili jsme, že přestáváme být suchozemskými krysami, a byli jsme admirálem naší výpravy panem Dvořákem povýšeni do hodností plavčků. Pak jsme se vydali k Mladečským jeskyním, kde byl bohužel zavírací den.

Protože už bylo pozdní odpoledne, vyrazili jsme směr Králíky. Po příjezdu do domova, kde nás přivítala paní ředitelka, jsme vše vyballili a roztřídili. Po poslední společně uvařené večeři jsme provedli hodnocení dne i celého tábora a vychovatelé nám předali několik sladkostí.

Deník za pomoci vychovatele Aleše Dvořáka zapsali:

**Jakub Gábor, Petr Dámo, Karel Sivák,
Honza Marcinko a Robin Ščuka**

Se ŠVAGRem a anděly v Praze

Občanské sdružení ŠVAGR z Písku připravilo na konci října podzimní tábor v Praze pro kluky a holky z DD Písek, DD Staňkov a děti z rodin. Tématem letošního tábora byly andělé.

Opět jsme byli ubytovaní v nádherném kapucinském klášteře na Loretánském náměstí, nedaleko Pražského hradu. Rozdělili jsme se do tří malých skupin a celých pět dní poznávali krásy Prahy a hledali anděly.

První den jsme prozkoumali okolí našeho ubytování, navštívili Loretu, prošli Jelením příkopem až nahoru na pražskou vyhlídku k hradní stráži a společně se vrátili zpět domů, kde jsme si vyrobili anděly z těstovin a přečetli první „Andělskou pohádku.“

Druhý den jsme navštívili Žižkovský vysílač – Tower Park, který skýtal krásný pohled z výšky 93 metrů na celou rozlehlou Prahu a okolí. Na Letné jsme pouštěli draky a večer zakončili v Národním technickém muzeu.

V pondělí jsme shlédli slavnostní vojenskou

přísahu před Arcibiskupským palácem, viděli pana prezidenta a odpoledne byl připravený program zvláště pro malé a velké děti. Malé děti se odebraly do legomuzea a na Halloweenké odpoledne a my velcí šli na neviditelnou výstavu. Na výstavě se mi velmi líbilo. Nebyla to normální výstava obrazů. Byla to výstava, kterou nás prováděli nevidomí lidé ve tmě. Ukazovali nám „život jejich očima“. Hodinu jsme procházeli tematicky zařízenými pokoji jako kuchyň, obývací pokoj, koupelna, město, les, kavárna s pianem a mnoha dalšími. Na tuto výstavu budeme ještě dlouho vzpomínat, byla vážně úžasná. Krásný den zakončila prohlídka noční osvětlenou Prahou.

Poslední den jsme navštívili hudebně dramatickou výstavu Vikýře PLAY v Malostranské besedě, někteří z nás byli v kině, jiní na bowlingu nebo bobové dráze. Všichni jsme si z Prahy odvezli krásné andělské zážitky, za které chceme moc poděkovat vedoucím. Především za jejich trpělivost, obětavost a krásné dny s nimi se všemi! Děkujeme.

Albín Augustín Balát
DD Staňkov

Tato akce je součástí celoročního projektu „Jsem tady a budu tady!“, který je financován z darů veřejné sbírky společného dlouhodobého projektu České televize a Nadace rozvoje občanské společnosti s názvem POMOZTE DĚTEM!
Na financování tohoto projektu se podílí i Město Písek. Děkujeme!

Tišnov obhájil zlato!

Děti z domovů z celé republiky se opět hýbaly a zpívaly s Hankou Kynychovou

Již posedmé se uskutečnily finálové závody pořádané Nadačním fondem Hanky Kynychové, a to 25. 11. 2013 v klubu Futurum na Smíchově. Program začal ráno, dopolední finálové závody moderovala moderátorka Markéta Mayerová z Frekvence 1.

Po odstartování závodů Klára Doležalová a Genny Clatti zazpívaly písničku z muzikálu „Kapka medu pro Verunku“. Poté začínaly kategorie aerobik – Mini, Kadet, Junior, Muzikál, Street Dance, Latino Dance. Během těchto kategorií navštívilo závody plno známých osobností, jako např. Karel Voříšek, Petra Doležalová (moderátoři TV Prima)... V porotě usedly také známé osobnosti, např. Braňo Polák, Martin France a plno dalších. Mezitím si kluci a holky z domovů na pódiu tanec naprosto užívali.

Odpolední superfinále moderovala Miluše Bittnerová. Ta přivítala hlavního sponzora

letošního ročníku Karla Janečka, díky kterému se letošní akce vlastně konala. V odpoledním programu toho bylo dost, protože atmosféra v klubu Futurum rostla víc a víc a taneční show si každý užíval. Hanka Kynychová má takové svoje motto, které vlastně obohacuje tento projekt, a to motto je: „Pomáhat je normální. Já pomáhám dětem v dětských domovech. Za ten pocit to stojí. Připojte se ke mně!“ Ty pocity, které se v klubu Futurum vytvářely, byly ohromné. Emoce, zážitky, potlesk, to všechno dětem dodává sílu pokračovat dál v tom, co je baví. Hlavním tématem dne byly děti z dětských domovů, a proto je také přišly podpořit známé osobnosti.

Dara Rolins, která rozhýbala celé Futurum svým zpěvem a okouzila publikum, musela kvůli dětem zazpívat přídavek. Děti přijel podpořit i Leoš Mareš, Ewa Farna, Sabina Křováková, Petr Vágner, Jitka Váilková a spousta dalších. Na letošní ročník se přišli

podívat i bývalí lektori, jako např. Radek Fišer, který usedl v porotě, Zdenča Pijanová... Kdo vlastně se stal vítězem letošního sedmého ročníku? Absolutní vítězství podruhé v řadě vybojoval Dětský domov Tišnov. Gratulujeme!

Podle mě vyhrál každý, kdo si na pódiu užil skvělý pocit z tance. Myslím si, že musím poděkovat Hance Kynychové a jejímu celému realizačnímu týmu, který odvádí pro děti z dětských domovů takovou práci, která za to stojí! Díky! Díky samozřejmě patří také lektorům, kteří děti učili choreografie pro letošní ročník. Strašně moc děkujeme, a jak řekla Miluše Bittnerová: „Sedmý ročník umřel.“ Těšíme se na další!

Albín Augustín Balát
DD Staňkov

Celkové pořadí

1. Tišnov
2. Ústí nad Labem
3. Staňkov
4. Frýdek-Místek
5. Pyšely
6. Humpolec
7. Kašperské Hory
8. Kroměříž
9. Lipová u Šluknov
10. Duchcov

Finále

AEROBIC MINI

1. Staňkov
2. Humpolec
3. Vizovice

AEROBIC KADET

1. Vizovice
2. Mikulov
3. Volyně

AEROBIC JUNIOR

1. Duchcov
2. Frýdek-Místek
3. Humpolec

LATINO DANCE

1. Lipová u Šluknova
2. Vizovice
3. Duchcov

STREET DANCE

1. Humpolec
2. Senožaty
3. Pyšely

MUZIKÁL

1. Pyšely
2. Frýdek-Místek
3. Staňkov

AEROBIC MINI

1. Ústí nad Labem
2. Lipová u Šluknova
3. Frýdek-Místek

AEROBIC KADET

1. Ústí nad Labem
2. Tišnov
3. Staňkov

AEROBIC JUNIOR

1. Tišnov
2. Staňkov
3. Kroměříž

LATINO DANCE

1. Ústí nad Labem
2. Tišnov
3. Kroměříž

STREET DANCE

1. Tišnov
2. Krásná Lípa
3. Staňkov

MUZIKÁL

1. Tišnov
2. Humpolec
3. Ústí nad Labem

MTV DANCE

1. Mikulov
2. Tišnov
3. Ústí nad Labem

„Bankéř“ Martin radí, jak neskončit pod mostem a nesmrdět

Vydělávat peníze, k čemu je to vlastně dobré? Bydlím, mám co jíst, mám se do čeho obléct, do školy chodím, na výlet mě vezmou, na nějaké to přilepšením taky dostanu. Jasně, víc by určitě neškodilo, ale vcelku to jde, takže na co peníze? V dětském domově to plus minus takhle nějak je. Problém je, že mimo dětský domov to takhle není.

Nevydělané peníze pomohou jen dočasně. Mimo dětský domov platí pravidlo, že na co si nevydělám, to nemám. Ne tak úplně ostře, ale v podstatě tak. Něco třeba přidá stát v podobě sociálních dávek, nemálo dají neziskové organizace, které chtějí pomoci, dá se půjčit v bance a něco vám dají kamarádi. Jenže všechny tyhle manévry mají jednu zásadní nevýhodu - fungují jen dočasně.

Stát dává jen málo a omezenou dobu, neziskovky dají peníze na projekty, které jsou upraveny „na míru“ a odpovídají jejich náplni práce, např. vzdělání, bydlení, kultura, sport. Kamarádi půjčku většinou chtějí vrátit a lepší či horší „půjčovatelé“ peněz chtějí zaručeně vrátit víc, někdy mnohem víc, než jste si půjčili, protože

se půjčováním živí, případně dlužníky rovnou plánovitě vysávají.

Takže jako nejlepší možnost je peníze si vydělávat, ty ostatní metody používat jen v nouzi, půjčkám se spíše vyhnout a pokud už je nutné si půjčovat, tak si předem udělat jasno o podmínkách půjčky, vybírat si „velké“ a „známé“ banky a úvěrové společnosti, tam je přece jen menší šance při drobném přehlédnutí podepsat nemravné podmínky půjčky. Vždy je dobré si zjistit, co se o té vybrané firmě povídá (internet) a poradit se s někým, kdo s touto firmou už má své vlastní zkušenosti. Teprve potom si všechny informace poskládat do uceleného obrázku, co vás s danou firmou a typem půjčky čeká, a rozhodnout se, jestli jste ochotní to vše podstoupit a hlavně zvládnout.

Tři rohlíky nebo jeden?

Pokud má člověk dobré zaměstnání, odkud nechodí každý den zmlácený jako sedlák od Chlumce,

navíc s penězi, které vystačí na všechno potřebné, sláva. Znamená to, že máme bydlení, kde je teplo a čisto, teče voda, je zapojená elektřina, plyn, internet, prostě všechny ty všední příjemnosti, na které jsme my Evropané zvyklí. Máme co jíst a nemusíme u toho počítat, jestli si můžeme vzít k snídani tři rohlíky, nebo nám zbyde jen na jeden. Pro oblečení nemusíme chodit jen do sekáče, ale koupíme si něco nového v normálním obchodě. Zbývá ještě čas na kamarády, koníčky, dovolenou. Pak se dá říct, že se máme báječně.

Ale pokud se máme dobře, je velmi užitečné si v takových dobrých dobách udělat zásoby na případné horší časy, tak se chová každý zodpovědný hospodář. V osobních financích to znamená mít schovanou zásobu peněz aspoň na dva až tři měsíce, za tu dobu se už dá velká většina problémů vyřešit.

Ve dvou se to lépe táhne

Jeden z největších nákladů na život je bydlení (často polovina, někdy i víc). Rodina se o tenhle náklad rozdělí, kdo z rodiny může, ten přispívá. Studenti a mladí lidé se často sdružují, půjčí si dohromady jeden byt, v něm každý má svůj pokoj, přítel s přítelkyní si společně najmou byt atd. Mít samostatně jenom pro sebe celý byt je pro mnoho lidí drahé.

Hodně lidí má alespoň občas problém

Dnes není ekonomicky zrovna ideální doba a po ulicích chodí dost lidí, kteří mají v zaměstnání málo peněz a musí si ještě přivydělávat dalším zaměstnáním nebo brigádou, případně se živit jen brigádami. To už není tak úplně super, protože to bere dost sil a času. Pak je ho nedostatek na cokoli jiného, co by člověk chtěl dělat, ale nemůže si to dovolit. Ale i takhle žít ještě docela jde.

Horší je, když kvůli nedostatku peněz začneme najednou upadat. Začne nám scházet jistota, kterou jsme považovali za samozřejmou, a teď ji nemáme. Není jistě řeč o lidských vztazích, ale o tom, co se dá koupit penězi. Do téhle situace se ale překvapivě dostává hodně lidí, dokonce se dá říct, že aspoň jednou za život se to přihodí skoro každému.

Proč nezůstat v mínusu

Chce to neztrácet klid a rozvahu a začít přemýšlet. Když se nedaří nic vymyslet, je potřeba se poradit s někým, kdo má v osobním hospodaření dobré výsledky, ať už to je kamarád, známý nebo odborník. Někdy, když nám životní okolnosti obzvláště nepřejí, je docela užitečné aspoň na čas slevit ze svých nároků, abychom se neocitli s penězi natolik v mínusu, že by nás to poté (při jejich vracení) svazovalo na delší dobu. Nemůžete však slevit moc, aby nám třeba postačilo přespávat pod mostem v papírové krabici v hadrech z kontejneru a jedinou starostí by bylo vyžebrať dvacku na krabicové víno a

vonět přitom jako chcíplej potkan. To už je příliš velký pokles nároků na život, potom se mezi lidi vrací obtížně. Třeba se to i podaří, ale musí se dost chtít, nejlepší je tomu předejít.

Tak už přestanu strašit. Zvládli to skoro všichni, tak proč bys to nezvládl zrovna ty, milý čtenáři, že jo? Přeju ti rozvahu, dobré rady, trochu štěstí a hodně osobních zkušeností pro zvládnutí vlastního hospodaření s tou civilizační vymožeností, které se říká peníze.

Martin Šimáně

Martin Šimáně vystudoval Fakultu elektrotechnickou na CVUT. Po několika zaměstnáních technického rázu nastoupil na IT oddělení pražské centrály GE Money Bank, nyní pracuje pro českou firmu dodávající průmyslová měřicí zařízení velkým firmám. Martin před šesti lety pomohl klukovi ze severočeského děčáku postavit se na vlastní nohy a zajistil mu v Celákovicích dobrý start. Miloš je mu dodnes nesmírně vděčný!

Jarmarky s Albertem po celé republice

Přinášíme vám zprávu z prvních jarmarků, které se uskutečnily do uzávěrky tohoto Zámečku. V letošním ročníku je zapojeno 27 dětských domovů, které budou prodávat v 18 městech a 21 prodejnách Albert.

Dolní Počernice: 7 120 Kč

Dětský domov Dolní Počernice prodával v pátek 22. 11. v Průhoncích u Prahy krásné zvonečky, vánoční svíčky, betlémy, košíčky a spoustu šperků. Výtěžek 7120 korun se rozdělí mezi zapojené děti a část se využije na volnočasové aktivity.

Hora Svaté Kateřiny: 4 315 Kč

Dětský domov Hora Svaté Kateřiny byl v pátek 22. 11. v Mostě. Stánek byl modrobíle vyzdoben a plný různých vánočních dekorací z papíru a keramiky. Výtěžek 4315 korun si rozdělí všechny zapojené děti a použijí jej na vánoční nákupy.

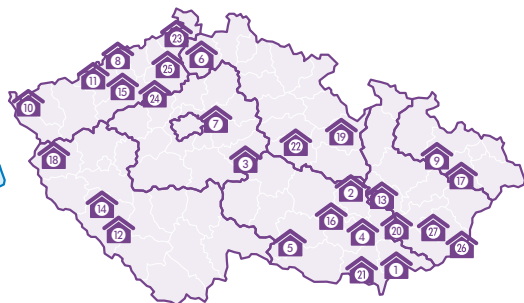
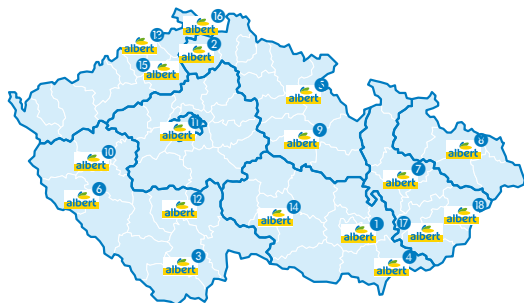
Smolina: 6 600 Kč

V sobotu 23. 11. měl ve Vsetíně stánek dětský domov Valašské Klobouky – Smolina. Pro zákazníky připravil velký výběr zvonečků, svícínek a andálků. Prodávající děti měly na sobě místní kroje. Výtěžek 6600 korun se rozdělí mezi zapojené děti a o tom, jak využijí zbytek, se společně poradí (nejraději by zahradní trampolínu...).

V dalším čísle vám napíšeme, jak dopadly ostatní jarmarky. Přejeme vám krásné bílé svátky.

**Nad'a Dittmannová
Spolu dětem o.p.s.**

JARMARKY S ALBERTEM

PRODEJNY ALBERT:

- 1 Brno 2 Česká Lípa 3 České Budějovice 4 Hodonín 5 Hradec Králové 6 Klatovy 7 Olomouc 8 Ostrava 9 Pardubice 10 Plzeň 11 Praha 12 Tábor 13 Teplice 14 Třebíč 15 Ústí nad Labem 16 Varnsdorf 17 Vizovice 18 Vsetín

DĚTSKÉ DOMOVY:

- 1 Aš 2 Boskovice 3 Brandýs - Králíky 4 Brno Dagmar 5 Budkov 6 Česká Lípa 7 Praha - Dolní Počernice 8 Duchcov 9 Fulnek 10 Hodonín 11 Hora Svaté Kateřiny 12 Kašperské Hory 13 Lipová 14 Měcholupy 15 Most 16 Náměšť nad Oslavou 17 Nový Jičín 18 Planá 19 Potštejn 20 Prostějov 21 Sedlec - Prčice 22 Přestavky 23 Tisá 24 Tuchlov 25 Ústí nad Labem 26 Valašské Klobouky – Smolina 27 Vizovice

spolu
dětem

POSTAV SE NA VLASTNÍ NOHY

O co v projektu jde

Projekt Postav se na vlastní nohy je tréninkem dospělosti. Jde o několik víkendových workshopů, kde se děti pomocí zážitků učí rozpoznávat různé situace a chápat, jak v nich jednat. S mladými lidmi pracujeme interaktivními metodami a nácvikem praktických dovedností. Takto se děti seznamují s tématy, jako jsou vztahy kolem nás, práce, finance nebo bydlení. Nedílnou součástí projektu je zapojení účastníků do pracovního procesu, a to formou krátkodobých brigád.

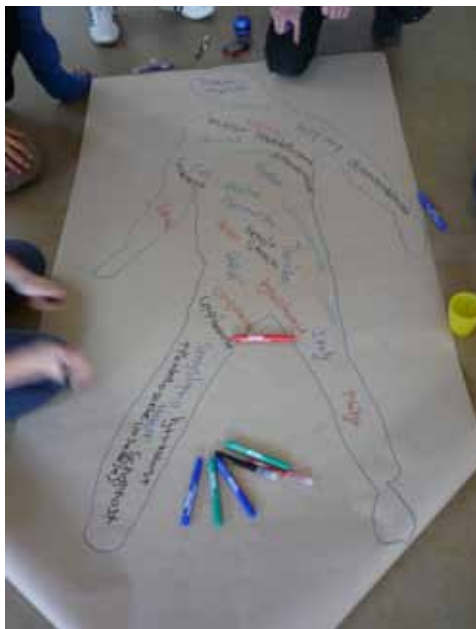
Projekt je určen mladým lidem z dětských domovů ve věku 16 – 26 let z celé ČR, kteří se připravují na opuštění, nebo již opouštějí dětský domov. Také pro pedagogické pracovníky, kteří zapojenou mládež na workshopy doprovázejí.

Jak probíhal 4. ročník projektu

Do 4. ročníku projektu se zapojilo 26 mladých lidí a 6 vychovatelů z dětských domovů Hodonín, Náměšť nad Oslavou, Jeseník, Sedloňov a Rovečenské. Společně jsme strávili 3 prodloužené víkendy plné práce, nových informací a her.

První seznamovací setkání

Proběhlo ve Zbraslavicích. Cílem setkání bylo seznámit se, zjistit jak budeme na dalších setkáních pracovat a čemu se budeme věnovat. Prostřednictvím her měli účastníci možnost si zapamatovat, kdo se jak jmenuje, co ho baví, co má a nemá rád a mnoho dalšího.

Druhé setkání

Uskutečnilo se v Praze. Víkendem nás provázela témata práce a bydlení. Páteční odpoledne bylo věnováno návštěvám zařízení, která poskytují ubytování. Účastníci se podívali do Armády spásy, Azylového

domu Sv. Terezie v Karlíně a do Domu na půl cesty Maják. Sobotní dopoledne se neslo v duchu pohovorů a povídání o budoucím profesním životě. Abychom si od intenzivní práce odpočinuli, vyrazili jsme večer do multikina na Černém Mostě.

Závěrečné setkání

Třetí setkání uzavřelo společné snažení všech účastníků. Hlavním tématy byly finance a vztahy. Páteční odpoledne probíhalo opět v terénu. Dvě skupiny navštívily pobočky ČSOB v Lazarské ulici a na Náměstí republiky. Třetí skupina se vydala po jiných finančních ústavech a čtvrtá skupina navštívila výstavu „Peníze nebo život“. Sobotní dopoledne přineslo zajímavé odpovědi na otázky týkající se partnerských vztahů. Odpoledne pak bylo zaplněno sestavováním osobního a rodinného rozpočtu a poradenství v krizových

situacích. A ani večer se nelenilo. Pro osvětlení všeho, co bylo řečeno, posloužila soutěž „Riskuj s Postav se“. Druhá polovina večera pak byla zábavná a společenská. Každá ze šesti skupin si nachystala několika minutový program, kterým nezdědka vyrazila dech jako porotě, tak všem ostatním. V neděli dopoledne jsme se společně rozloučili a všem účastníkům byl na památku věnován Certifikát o účasti v projektu, skriptu projektu Postav se na vlastní nohy a malý dárek.

Na každém setkání byl věnován prostor vychovatelům. S paní PhDr. Ilonou Preslovou měli vzájemně možnost sdílet své profesní zkušenosti.

11 ze zapojených mladých lidí měli pracovní zkušenost z brigád, které absolvovali. Náplň práce byla různá od výpomoci na stavbě po obsluhu kasy v prodejně Albert. Kdo prozatím brigádu neměl, trénoval svoje schopnosti ve škole v rámci praxí.

Za finanční podporu velmi děkujeme

Zahradnictví Libeznice, Nadačnímu fondem Albert v rámci grantového programu NADAČNÍ FOND ALBERT DĚTEM 2013, společnosti RWE Česká republika a.s., Citibank Europe plc a Dobrovolnickému programu ČSOB a Era Pomáháme společně.

Děti z deseti dětských domovů ukazují, že umí udělat něco pro druhé

Díky projektu Bav se a pomáhej dostalo i letos šanci 10 dětských domovů ukázat, že mají dobré nápady a chuť dělat něco pro druhé. Pětičlenné týmy realizují svoje projekty, které pomohou někomu v jejich okolí, jejich komunitě či životnímu prostředí. Na tyto aktivity dostaly díky společnosti BILLA spol. s r.o. a Nadací Terezy Maxové dětem finanční částku až 25 000 Kč.

Co se tedy letos všechno událo?

Hora Svaté Kateřiny

Děti v domově se již druhým rokem starají o ovce a kozy, které mají u dětského domova. Postavily přístřešek na seno, vytvořily pracovní listy a pro děti ze základní školy si připravily zábavný a poučný program plný her. Vyrábí také krásné výrobky z ovčí vlny a vlastní sýr. Jejich projekt se jmenuje „Zábavná a poučná odpoledne se zvířátky“.

Boskovice

Děti zmapovaly všechny dostupné rozhledny v kraji, sepsaly o nich zajímavé informace a vydají turistického průvodce, který bude dostupný všem v okolí. Jejich projekt se jmenuje „Po rozhlednách v okolí Boskovic“.

Brandýs nad Orlicí

Holky uspořádaly několik akcí pro děti z mateřské školy a učily je základům ekologie. Ze všech svých aktivit dělají krásné fotky, z kterých vyrobí prodejní kalendář na rok 2014. Výtěžek pak věnují zvířátkům v útulku. Projekt nese název „Spolu to zvládnem“.

Jeseník

Děti se vydaly ekologickým směrem a pečují o naučné stezky věnované místnímu lázeňství a vodě. Pro děti z nízkoprahového zařízení pak uspořádaly vycházku plnou ekologických úkolů a her. Svůj projekt děti nazvaly „Úsměv pro přírodu“.

Náměšť nad Oslavou

V Náměšti si děti připravily několik aktivit pro místní seniory, které navštěvují u nich v domově. Společně byli na výletě na zámku, uspořádaly pro seniory několik výtvarných dílen a vzaly na procházku vozíčkáře, pro které je velmi složité dostat se ven. Jejich projekt nese název „Setkávání generací“..

Vizovice

V domově na Valašsku se děti daly ekologickým směrem a pečují o životní prostředí v místním lesoparku. Pro veřejnost také uspořádaly výstavu fotografií ze svých aktivit. Svůj projekt nazvaly „Aby bylo na světě krásně a zdravě“.

Nový Jičín

Děti připravily krásné Vánoce pro sto seniorů. Vyrobit jim dárky, připravily zábavný program a posezení. Svůj projekt pojmenovaly „Vánoce se seniory“.

Krásná Lípa

V domově vznikla díky dětem turistická a herní atrakce pro všechny z města i okolí – hmatový chodník. Každý si tak může vyzkoušet, jak se chodí po různých přírodních materiálech. Jejich projekt se jmenuje jak jinak než „Hmatový chodník pro děti“.

Ledce

Děti z domova pořádají spoustu akcí pro celé okolí. Drakiáda, soutěž rychloběžka, různé workshopy, sraz veteránů a mnoho dalšího s cílem propojit co nejvíce dětský domov s lidmi v obci. Projekt se jmenuje příznačně „Propojené životy“.

Sedloňov

Kluci se již několikátým rokem věnují včelaření. Svoje znalosti se také snaží předat dětem z mateřských školek a škol. Jejich projekt má název „Včela znamená život aneb jak se včelaří“.

Co děti na jejich projektech bavilo nejvíce?

- Nejvíce mě baví setkání a to, když musíme honit po silnici kozy, když nám utečou. (Martin)
- Sranda, hry, turistika a sport. (Michal)
- Poznávání nových přátel a drakládá. (Denis)
- Práce s přáteli na projektu a hlavně práce na něčem, co je využitelné pro všechny. (Zbyněk)
- Že jsem mohl použít svoje znalosti v praxi. (Ladislav)
- Pomáhat druhým lidem a zvířatům. A bavilo mě přenášet žáby přes silnici. (Nikol)
- Prostě to bylo všechno super. (Romana)
- Zařizování výstavy fotografií v galerii, opravování soch a uklízení lesoparku. (Martin)
- Hledání kešek v okolí rozhleden. (Martin)

Co dětem realizace jejich projektů přinesla?

- Zkušenosti. (Nikola)
- Seznámil jsem se s novými lidmi, vyzkoušeli jsme nový způsob cestování, sžili jsme se se životem žab a živočichů, naučil jsem se zlepšit své organizační schopnosti a mnoho dalšího. (Martin)
- Poznala jsem nové děcka a kamarády. (Romana)
- Dobrý pocit, že námi provedené opravy poslouží všem návštěvníkům z okolí. (Ladislav)
- To, že jsem se naučila starat se o někoho jiného než o sebe. (Anička)
- Mám víc zkušeností se zvířátky. (Maruška)
- Nové zkušenosti do života, radost pomáhat druhým. (Lucka)

Která vlastnost se dětem v realizaci hodila?

- Smysl pro humor. (Nikola)
- Že jsem klidná. (Lucka)
- Spolehlivost. (Verča)
- Že jsem komunikativní. (Anička)
- Pracovitost a snaživost. (Michal)
- Otevřenost. (Denis)
- Nápaditost, důvěra, obratnost. (Zdeněk)
- Manuální zručnost. (Ladislav)
- Obkecávání různých věcí, dokážu se s tím poprat. (Nikol)
- Organizační schopnosti a pečlivost. (Barbora)

Co se díky projektu změnilo?

- Každý by měl dělat ve svém volném čase to, co ho baví. U mě se toho změnilo dost. Více času teď trávím v přírodě. (Martin)
- Kdyby nebyl tento projekt, tak bych asi nepřenášel žáby přes cestu. (Nikol)
- Rád chodím i jezdím na kole po zpravené stezce. (Zbyněk)
- Je lepší poznávat nové lidi. (Monika)
- Svůj volný čas trávím tak, že se musím starat o kozy a ovce. (Anička)
- Dřív jsem nechtěla a neuměla dělat sýr a teď mě to moc baví. (Maruška)
- Lepší volnej čas trávit venku na akci než na počítači. (Verča)

Kromě toho, že všechny týmy úspěšně realizují své projekty, účastnily se také dvou víkendových školení v Praze. Naučily se, jak projekty správně vést, jak je propagovat, jak hospodařit s financemi a mnoho dalšího. Všechny aktivity končí prosincem, v lednu nás čeká ještě jedno společné setkání s vyhodnocením všech projektů.

**Za Spolu dětem o.p.s.
Veronika Vrzalová**

**Projekt realizuje Spolu dětem o.p.s. díky podpoře
BILLA spol. s r.o.
a Nadace Terezy Maxové dětem**

První chodská staví Schody do života

Společnost První chodská patří mezi největší dodavatele střech v Česku. Kromě toho staví i schody – konkrétně schody do života pro kluky z domovů, kteří se chtějí vyučit jako pokrývači, tesaři nebo klempíři.

„Nabízíme dětem zázemí pro vyučení, startovací balíček s pomůckami a náradím i finance na autoškolu nebo oblečení,“ vysvětluje Vladimír Zábranský, šéf firmy První chodská, který vše před lety vymyslel a dnes už má radost z prvních dvou učňů, kteří začali po dokončení školy pracovat (i když jeden mezitím odešel), i z dalšího, který pokračuje v nástavbovém studiu.

Kromě financí na studium přispívá těm nejlepším i jinak, třeba na zahraniční zájezdy. „Poznal jsem hodně nových a skvělých lidí a dokonce jsem se podíval do zahraničí,“ potvrzuje Lukáš Kralovič z DD Planá.

Podpora i brigády

Po Schodech do života už stoupají i další učni, kteří si o prázdninách můžou přivydělat. „Byli jsme vděční za brigády v plzeňské provozovně společnosti První chodská. Pro kluky to byla první velká

pracovní zkušenost a zároveň možnost vydělat si peníze vlastníma rukama. Takové peníze si v ruce déle převalují, než se rozhodnou, co za ně koupit. Mám pocit, že od té doby se jim zdá vše dražší. Přepočítávají, kolik hodin museli pracovat, aby si vytouženou věc mohli koupit,“ říká ředitelka DD Nymburk Věra Nováková.

NEW JOB – NEW LIFE

Nápad První chodské stál u zrodu projektu Nadace Terezy Maxové dětem, který nabízí podporu nebo přímo práci dětem z DD v celé republice.

Více na www.newjobnewlife.cz.

Křížová cesta: Pochod napříč historií

Druhou listopadovou sobotu jsme se vydali vlakem do Radomyšle. Tam jsme šli po křížové cestě, na které je čtrnáct kapliček, ke kostelu Jana Křtitele, kde se mimochodem natáčela svatba Elišky a Jindřicha z pohádky Princezna ze mlejna. Kostel je 492 m. n. m., takže odtud byl krásný výhled. Kousek od kostela je židovský hřbitov, na kterém jsou pochováni prarodiče spisovatele Franze Kafky.

Před zpáteční pěší cestou do Strakonice jsme si dali v restauraci čaj na posilnější a vyrazili jsme hledat zelené turistické značky. Byla to příjemná procházka po lesních cestách, lesem, mezi rybníky. Procházeli jsme kolem obor, ve kterých byla snad stovka jelenů a laní. Jeleni nás doprovázeli skoro až děsivým bučením. To jsme na vlastní uši slyšeli poprvé.

Cesta rychle uběhla, jen ve Strakonicih nám těsně před nosem ujel autobus, tak jsme zašli k tetě a počkali jsme tam na pozdější vlak.

**děti a tety
DD Volyně**

Sobotní překvapení: Zahrála u nás kapela

První listopadovou sobotu pro nás pan ředitel připravil velké překvapení. Tety nám říkaly celý den, že večer bude překvapení, ale nechtěly nám říci, co to bude. Celý den jsme byli napjatí. Odpoledne jsme šli s tetami na procházku a pořád jsme se těšili na večer, co se asi bude dít. Po večeri jsme se to konečně dozvěděli.

Přišli jsme s tetami do tělocvičny a tam jsme slyšeli, jak se ozývá hudba. Došlo nám to. Měli jsme svůj vlastní koncert. Přijela nás navštívit kapela z Vodňan - Pozor vizita!. Hráli moc pěkně a dlouho. Pořádně jsme si všichni zatancili. Malí i velcí, všichni jsme tančili dohromady. Nejvíce asi tančil a skočil náš kamarád Patrik. Přidali se všichni, i ti nejmenší. Po skončení koncertu jsme si mohli vyzkoušet, jak se hraje na bicí nebo zpívá do mikrofону. Dostali jsme i podpisy na ruku.

tety a děti z DD Volyně

Novinky z Open Gate

Adventní čas z kolejí

Čas adventu máme na kolejích jako studenti zpříjemněný několika akcemi. Patří mezi ně pečení vánočního cukroví, které má motto: „Co si napečeme, to si také sníme na společné večeři, kterou před Vánoci v Open Gate máme. Ve vánočně vyzdobené hale kolejí se vždy v pondělí večer sejdem u adventního svícnu a zpíváme koledy. Během soboty před druhou adventní nedělí vyrazili studenti, kteří zůstávali během víkendu na kolejích, se svými vychovatelkami do Drážďan, které jsou známé svými vánočními trhy.

Projekt Čtení pomáhá

Studenti primy až kvarty se zapojili do projektu Čtení pomáhá. Tento projekt rozdělí každý rok 10 milionů korun na dobročinné účely. O tom, kdo pomoc obdrží, rozhodnou čtenáři. Každý školák, který se zapojí, získá po přečtení knihy a úspěšném vyplnění testu kredit padesát

korun, který věnuje na jeden z nominovaných dobročinných projektů. Na stránkách www.ctenipomaha.cz si můžete vybrat knihu, zaregistrovat, vyplnit správně test a pomáhat druhým. Peníze se věnují například na výcvik psů, kteří pomáhají postiženým lidem, na speciální kolo pro lidi, kteří nemohou chodit nebo na operace, které vrátí zrak africkým dětem. Neváhejte a začněte tak snadno pomáhat i u vás v domově.

Změny na webu Open Gate

Na webu Open Gate se každý týden objevují zajímavé novinky ze života ve škole nebo informace pro rodiče či pro Vás, kteří třeba o studiu na OG přemýšlíte. Dostali jsme „předvánoční dárek“ v podobě nového designu a struktury našich webových stránek. Veškeré aktuality a potřebné informace najdete na www.opengate.cz.

Den otevřených dveří

Open
Gate
School

The Kellner
Family
Foundation

Gymnázium Open Gate v Babičích podporuje i talentované kluky a holky z dětských domovů. Přijďte nás navštívit na den otevřených dveří 22. 1. 2014.

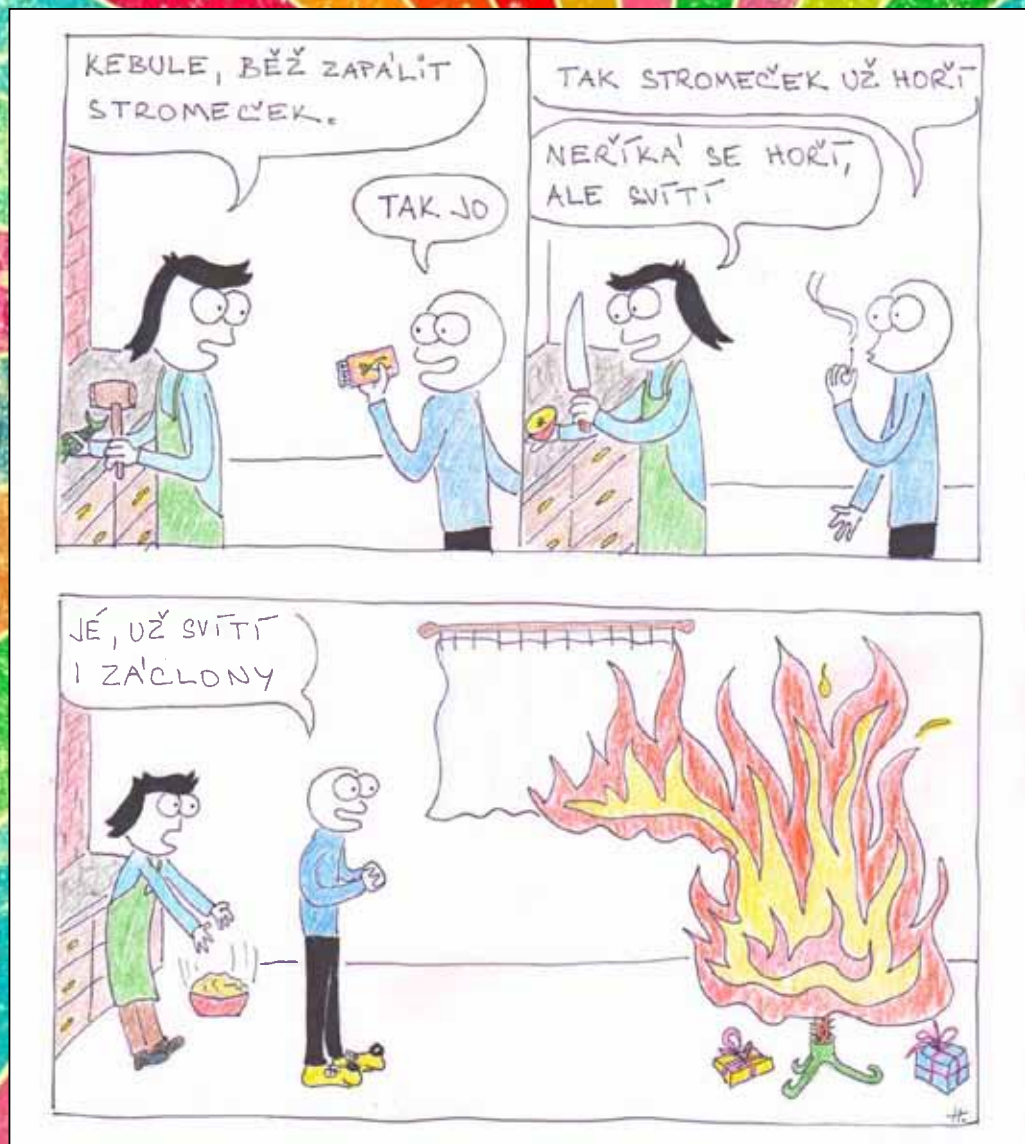
V případě, že uvažujete o studiu na Open Gate, můžete si například vyzkoušet zkoušky nanečisto.

www.opengate.cz

svítí

scénář: Radeczek & Helmut kreslí: Helmut & Radeczek hrají: Cibule a Kebule

ŠTÍRE,

o Vánocích nic nedělej a nic neřeš, nepracuj, ani se neuč. Jenom lenoš. A jestli to porušíš, čeká tě 100 dnů smůly.

VÁHO,

o Vánocích tě čeká krásný milostný románek se smutným koncem. Ale možná s tím můžeš ještě něco udělat, znáš přece hvězdy, občas pěkně kecají!

STŘELČE,

tobě teda závidím, podle hvězd budou letošní Vánoce jedny z nejlepších, jaké vůbec kdy zažiješ!

BLÍŽENČE,

jsi sice lump, protože ses vykašlal na shánění dárečků pro své blízké, ale neboj, oni ti to všichni odpustí, protože se těší na hlavně na tebe a ne na tvé dárky.

RYBO,

hvězdy ví, že máš pár starostí, ale podle konstelace Vegy a Deneb si Vánoce užiješ skvěle. Hod' všechny problémy za hlavu, stejně do konce roku už nic nevyřešíš.

RAKU,

pokud budeš chtít vyznat lásku svému miláčkovi, udělejte to pod zasněženou jedlí. Uvidíš, že tam to zabere!

BERANE

hvězdy mají pocit, že se za něco stydíš. Ale neboj, o Vánocích se na všechno zapomeň!

VODNÁŘI,

podle postavení Oriona je jisté, že budeš králem zimních koulovaček. Ale jen tehdy, pokud si nebudeš celou zimu stříhat nehet na malíčku levé ruky.

KOZOROHU,

podle postavení Saturnu a Jupitera tě čeká o Vánocích velký trapas. Ale to nevadí, lepší trapas, než tornádo :) rok.

BÝKU,

začni přemýšlet, co všechno podniknete s kámošem o vánočních prázdninách, protože všichni spoléhají na tebe, že něco pořádně bláznivého vymyslíš.

LVE,

připrav se na to, že o Vánocích budeš často středem pozornosti. Doufám, že to bude tím, že budeš rozněčovat humor, a ne rány nebo smrad :)

PANNO,

tvůj vánoční horoskop bude až příští rok, protože letos jsem ho nestihl, moc se omlouvám.

Příběh jednoho fotoaparátu

Tomáš Klíma je fotograf, a výborný – můžete se o tom přesvědčit třeba na www.tomasklima.com. V soutěži vyhrál foťák. Hodně dobrý foťák, ale profík má mnohem kvalitnější nádobíčko. Tak se rozhodl ho darovat. Napsal do o.p.s. Spolu dětem a tam mu poradili Zámeček. A my jsme mu doporučili Albína ze Staňkova, našeho nadějného redaktora. Takže děkujeme panu Klímovi i Spolu dětem, a Albínovi přejeeme, ať mu to fotí.

red

Fotopoděkování

Dostal jsem od super fotografa Tomáše Klímy fotoaparát značky Fujifilm. Chtěl bych mu moc poděkovat, protože se mi bude hodit na zdokonalení mých reportáží pro Zámeček i pro jiné účely, protože focení mě hodně baví. Mám velkou radost, je to pro mě splněný sen. Myslím, že s panem Klímou budu i nadále spolupracovat, je to pro mě velká osobnost. Ještě jednou díky!

**Albín Augustýn Balát
DD Staňkov**

<http://albin-augustyn-balat.webnode.cz>

BÁSNIČKA PRO BÁRU I TONÍČKA

Tři sta šedesát pět kroků
máme skoro za sebou
a je tu zas konec roku,
všichni sklínky nalejou.

Připijem si na rok nový
dva nula jedna a čtyři,
ať je ten rok jako snový,
ať kolem nás štěstí víří.
Nechť je Zámeček furt s námi
a je radost si v něm číst,
ať v něm nejsou žádný fámy,
a baví nás každý list!

Helmut

Závěrem

Konečně jsem viděl film Avatar. Vypráví o překrásném světě, kde žijí modří mimozemšťané. Zíral jsem na počítačově nasimulovanou nádheru planety Pandora. A říkal jsem si, jak musí být jiné světy úžasné. Stejný pocit mám, když se dívám na přírodopisné dokumenty o amazonských pralesech nebo tibetských horách. Vždycky si říkám, jak super musí být v takové nádheře žít.

Pak jsem si vzpomněl na nedávné babí léto. Vyjel jsem na kole až na vrchol Jeseníků, nejvyšších moravských hor. Když jsem se pak vracel v podvečer mnohakilometrovým sjezdem do údolí, slunce zapadalo a paprsky hřály stále méně. Na vyhřátých kamenech lesní cesty sbíraly poslední zbytky tepla stovky motýlů. Možná jich byly tisíce. A jak jsem jel s větrem o závod syrovými jesenickými horami zahalenými do červánků, těsně přede mnou motýli uhýbali mému kolu. Jel jsem stále dál a přede mnou dál a dál vzlétaly ze země hejna motýlů. Byla to nekonečná krása. Byla to krása, které se nevyrovná žádná počítačová animace v Avatarovi. Nedá se to ani popsat.

A proto Zámečata, koukejte se pořádně koukat kolem sebe! Abyste nejen o Vánocích viděli, jak je i ten váš svět úasný.

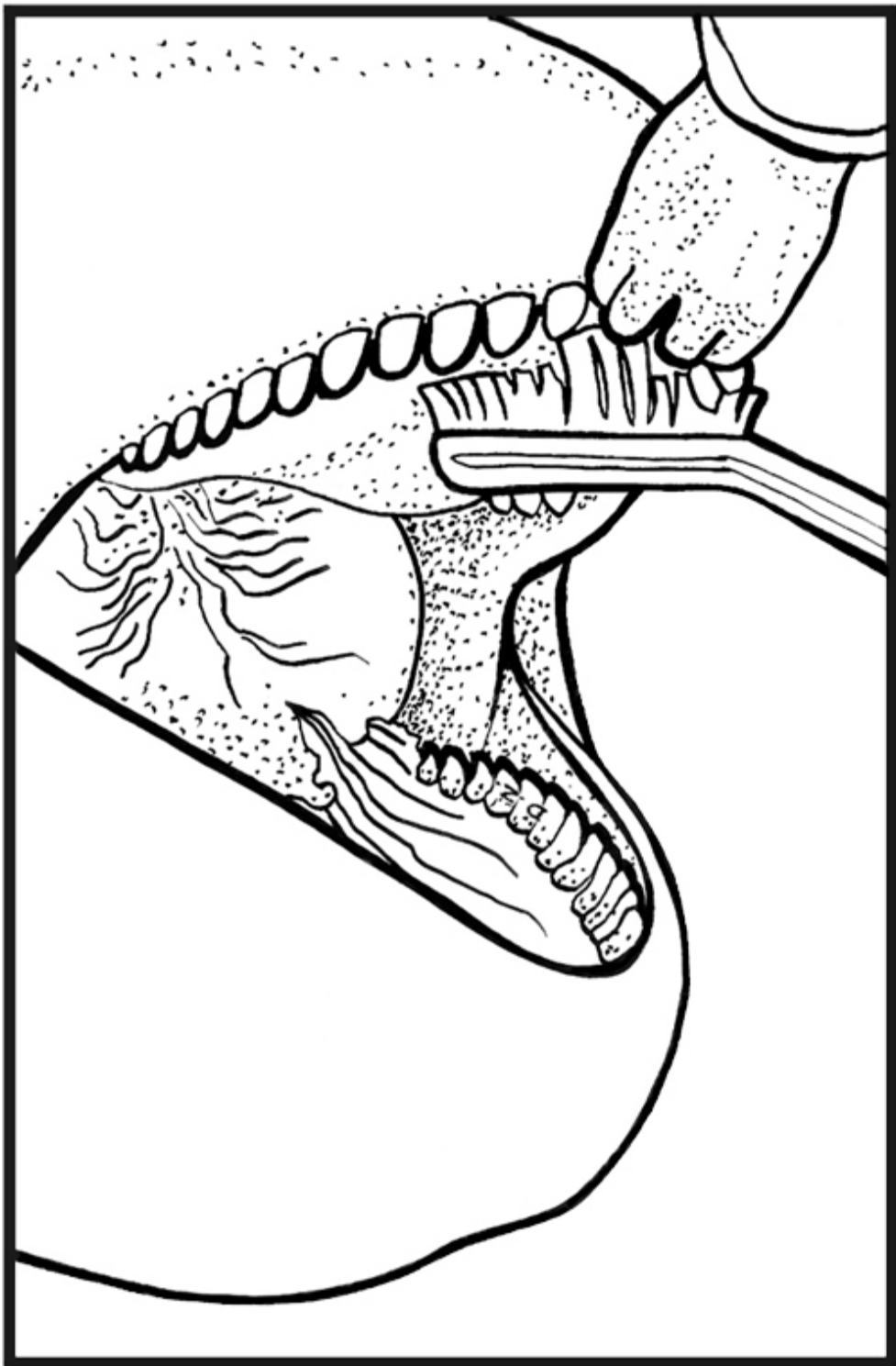
Helmut

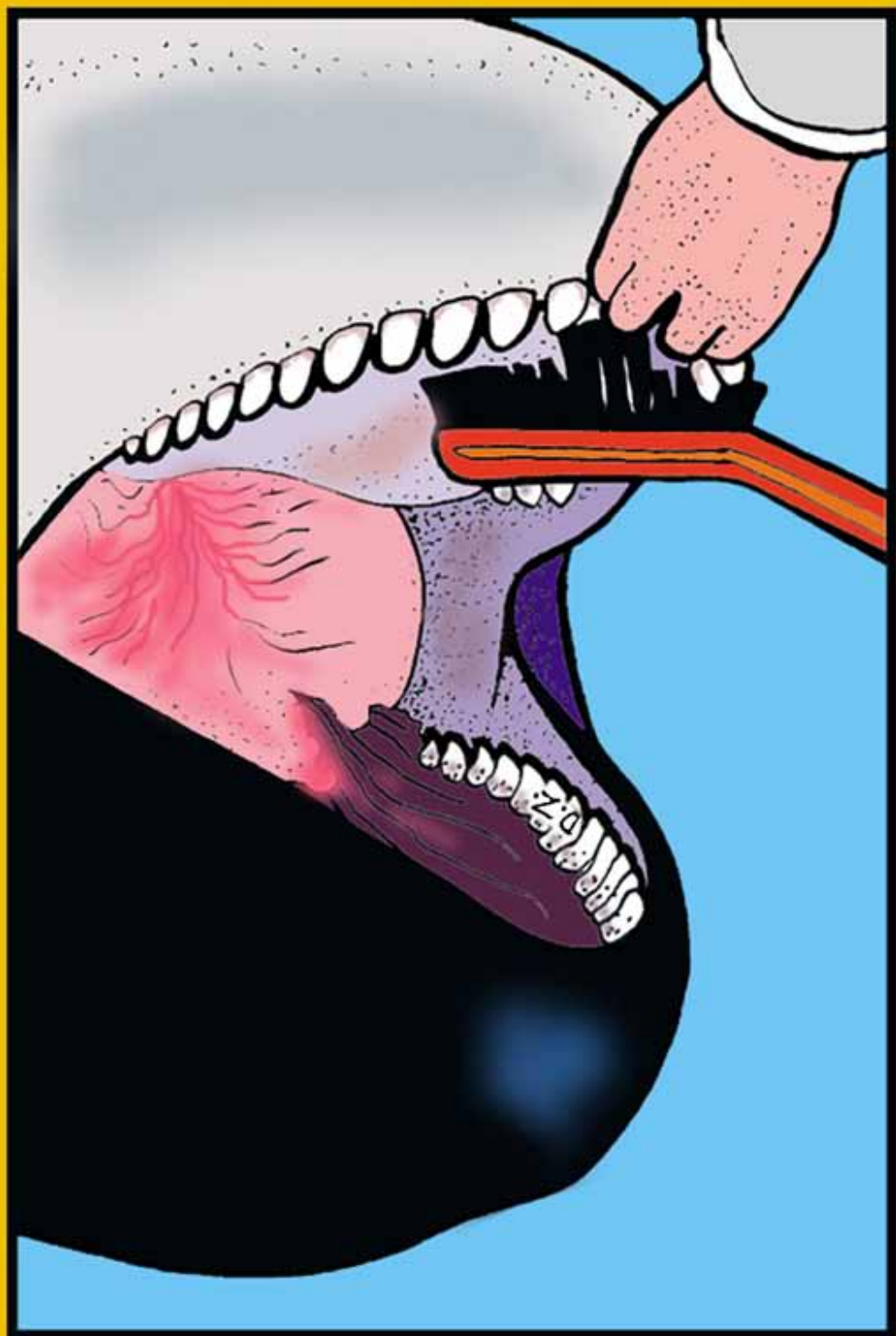

www.zamecek.net

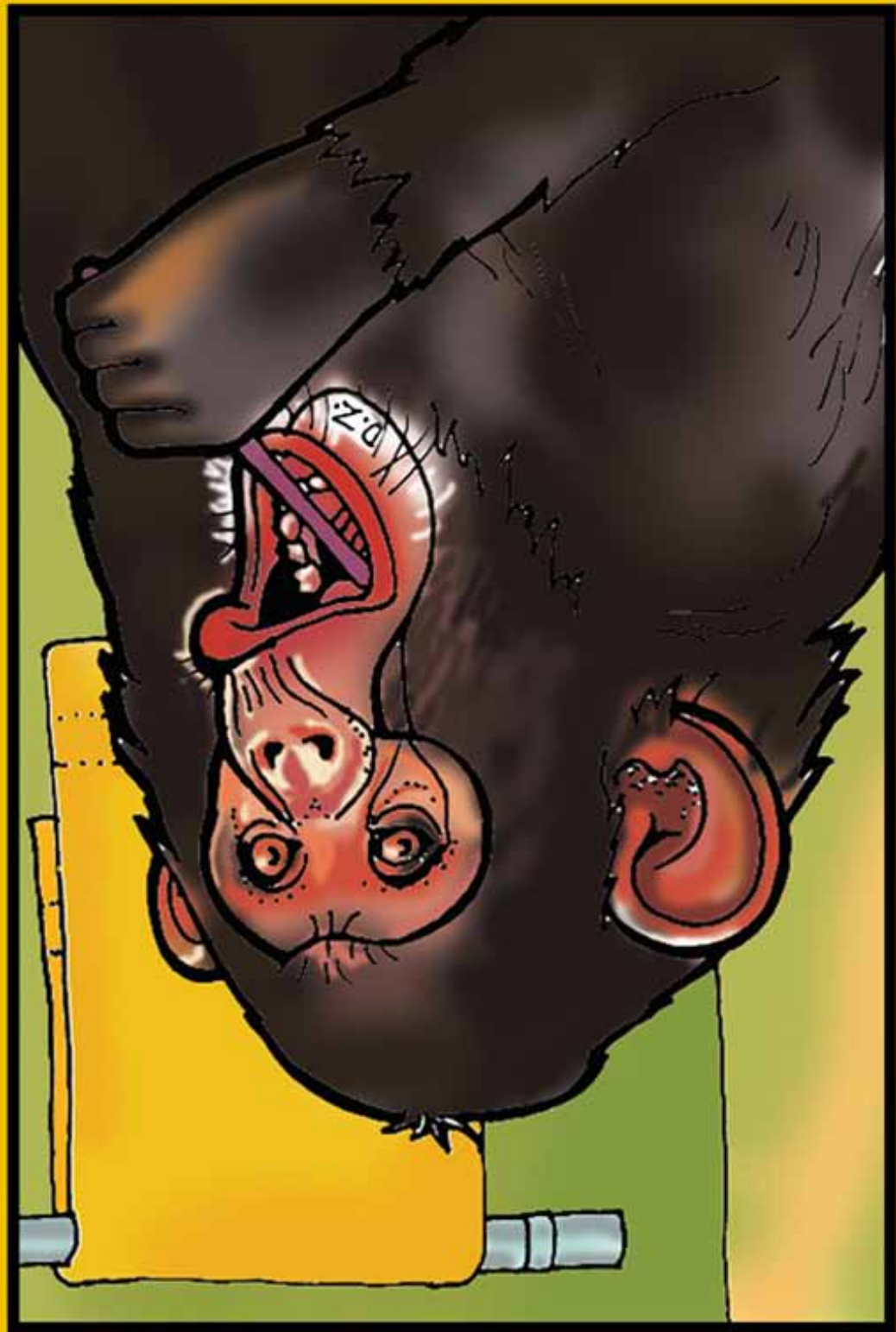

					2	3		
	3		4	6			8	
	7	2		3				4
		5			4	8		9
			6		3			
7		3	5			2		
2				4		1	5	
	5			2	7		6	
		9	8					

O vánočních prázdninách se dá dělat spousta věcí.
Jednou z nich je určitě i (TAJENKA).

7

H	A	L	E	N	A	B	A	R	C
U	U	I	Č	P	A	N	O	Š	I
D	Y	K	Í	L	CH	A	K	L	V
B	E	R	L	A	U	A	A	O	E
A	K	Y	K	S	O	M	R	S	L
K	K	Í	P	U	P	K	K	A	A
T	O	Z	Z	I	M	A	Í	L	R
E	E	M	O	A	A	R	L	O	K
K	E	N	Í	V	R	A	B	O	S
A	O	Á	O	N	I	M	O	D	K
L	E	Z	A	M	A	B	H	N	Ý
P	Í	O	Á	T	N	O	R	Ý	V
K	Í	R	S	K	U	L	I	N	A

BARVINEK BERLA DOMINO HALENA HOBLIK HUDBA
KACHLÍKY KACHNA KARAMBOL KLÍČE KOLAPS KOMÍN
KOŽAĀ KRALEVIC LAMPION LÍKRY LOKNA MAZEL MRAŽIK
NĀZOR PANOŠÍ PLAKETKA PUPÍK RAMPOUCH RARACH
SKULINA SKÝVA TAMBOR VOZÍK VOZKA VÝRON ZIMA

VODOROVNE:

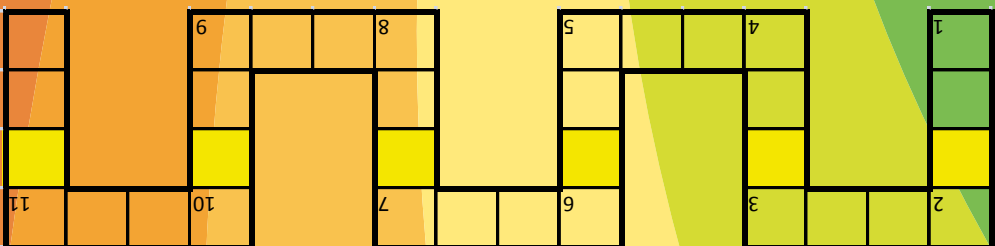
- A – ochranný rájčatový profil: kdo ovládá psa
- B – deštní študijní ptdk: typ psčicnč mounky; legace
- C – mřchořavý ptdk: cřtosořnč mounky; řeholník
- D – předložka: TAJENKA; značka kosmetiky
- E – profilád; potomec; písmeno řecké abecedy
- F – mužské jméno (9.8.); římských 55; domácí Jaroslav
- G – omamný; chemický prvek (At)

SVISLE:

- 1 - značka kusu; téměř
- 2 - pouzdro; pravoslavný kněz
- 3 - brodivý pták; osamoceno
- 4 - již; zkratka stopy (foot); esperanty „a“
- 5 - proces zrození; podpis anonyma
- 6 - den v týdnu
- 7 - malý formát gramofonové desky; pražský obchodní dům
- 8 - počet nohou pavouka; římské číslo 51; iniciály herce Sováka
- 9 - provinění (m.c.); rozpuštět se pod vlivem tepla
- 10 - osobní zájmeno; obydlí faráře
- 11 - bavorské město (koncentrační tábor); mezinárodní kód pro

4.

Kdopak má vždy poslední slovo?

7 – peněžní soustava

8 – automobil

9 – díváš se tím z pokoje na ulici

10 – má dlouhé uši a dělá řá

11 – autor knížky o kocouru Mikešovi

6 – první muž, manžel Evy

5 – kafe

4 – oblak

3 – obilí seté na podzim

2 – začátek dne

1 – zimní měsíc

5.

Nejsou-li v srpnu (TAJENKA), nebude v zimě sněhu.

2-místná slova:

CD TU

4-místná slova:

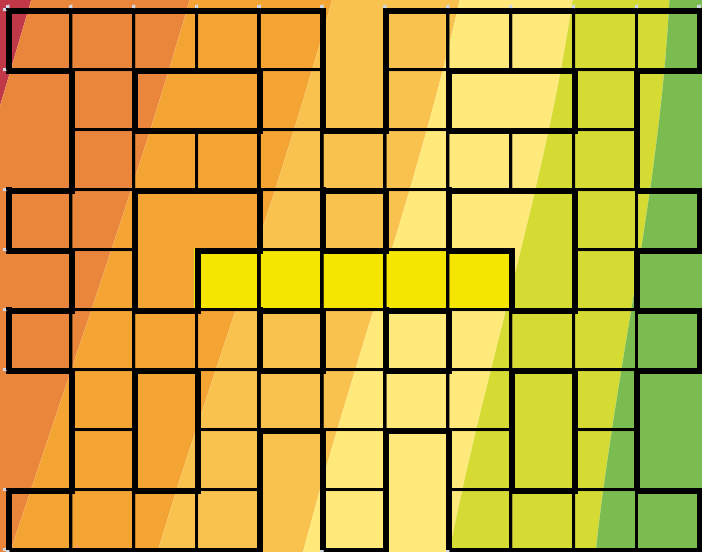
ALBA KLUB SNOF SOVA

5-místná slova:

BANÁT KANCI KRYSY OKTAN POTAH ŘVOUN TANKY TERÉN

9-místná slova:

NÁSLEDNÍK NEVOLNICE UŽIVATELE

2.

- 1 - sídlo řeckých bohů
- 2 - síto
- 3 - mouchy sající krev
- 4 - buřet s rychlým občerstvením
- 5 - chlapky nad okem
- 6 - přilodní vodní plocha
- 7 - losovací buben

		7			5	2		
	4		7	1				9
6					2			
	2				7		1	5
	6		4	3	9		2	
7	8		2				3	
			5					4
5				8	4		9	
		8	9			3		

Velká křížovářská soutěž

Dnes nabízíme další křížovky pro dlouhé podzimní večery. Můžete je luštit „jen tak“, ale můžete si taky zasoutěžit. Stačí, když nám pošlete tajenku všech nebo třeba jen jedné křížovky.

Kam poslat odpověď?

- E-mailem na adresu redace@zamecek.net
- Poštou na adresu Zámeček, Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Nezapomňte na své jméno, věk a domov.

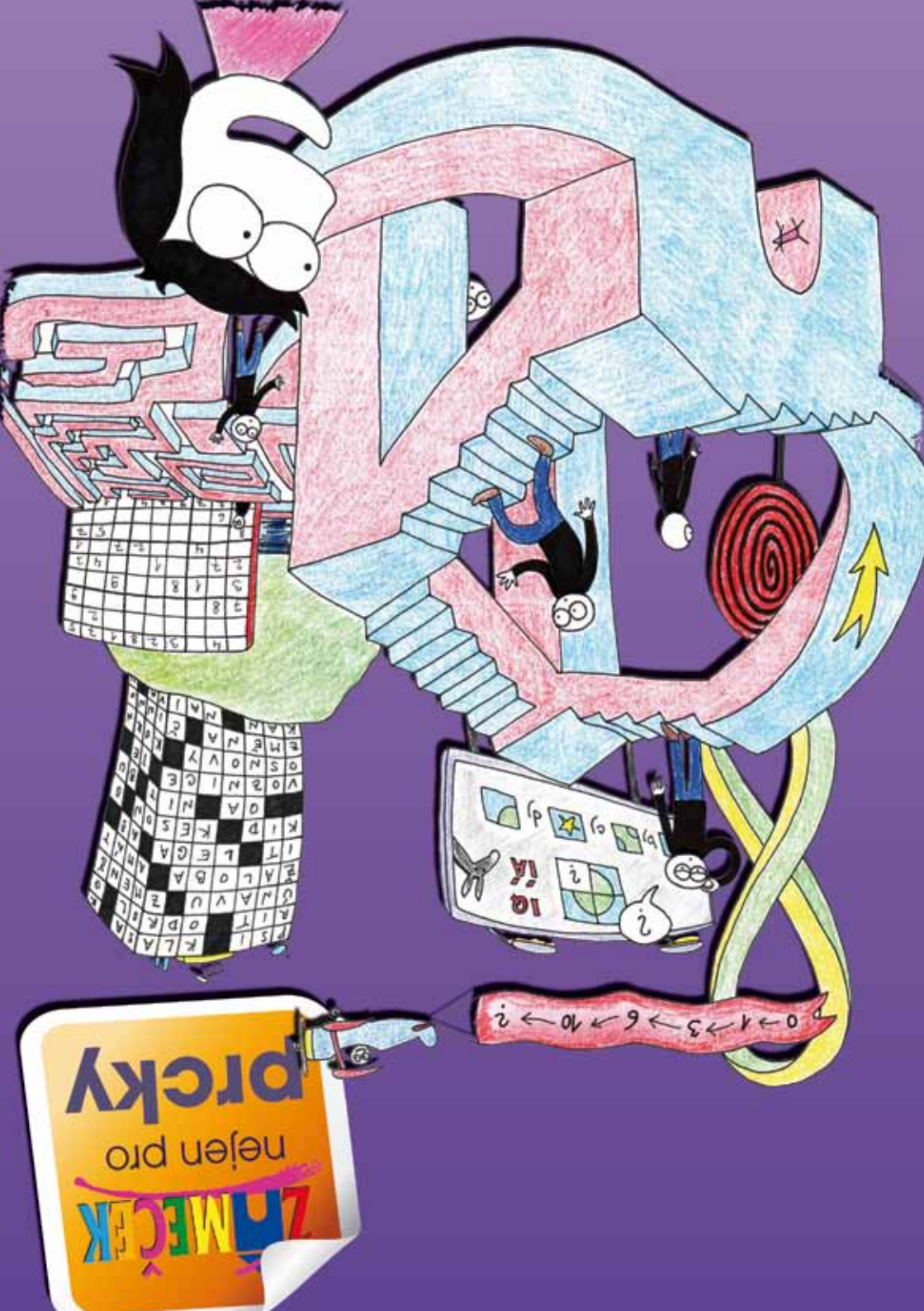
Co můžete vyhrát?

Vylosované luštitelé odměníme hezkými dárky, např. tričkem, propiskou nebo hrníčkem s logem Zámečku. Nejlepšimu luštiteli pošleme „flesku“.

TAJENKA je už vlastně porážkou. Nesmíme se jí oddat, dokud jsme ještě schopni něco dělat.

B	A	L	K	Y	N	E	F	V
K	N	Y	D	Ě	N	H	E	J
Ě	I	Ě	E	I	O	F	N	E
Z	L	T	E	B	I	N	O	M
P	B	F	I	L	M	Y	L	Y
Y	O	D	U	R	A	T	Y	A
K	L	T	K	S	K	L	K	N
A	A	O	K	I	N	U	A	A
R	K	G	N	A	P	K	L	T
F	A	R	A	O	N	A	D	F
Ě	O	A	A	J	R	F	V	A
N	O	F	O	M	A	R	G	K

ALARM ARGOT BIDLÁ BINOM FAKULTY FARAON FENYKL FENOLY FILMÝ FILUTA
FRAKY GRAFON JEHŇDY KAFTAN KAMION KOFEIN KRITIK KVAPÍK MARKA
NORNÍK OBLINA OPUKA PLEDY POTKAN SUFLÉ VJEMY

prcky

nejen pro

ZIMČEK